

ADVOKÁTNÍ KANCELÁŘ KORBEL, TUHÁČEK & PARTNEŘI, S. R. O.
ADVOKÁTI ▪ ATTORNEYS AT LAW ▪ RECHTSANWÄLTE

JUDR. MILOŠ TUHÁČEK, ADVOKÁT

HLAVNÍ SÍDLO: CENTRUM SLUŽEB STARE MĚSTO, PŘEVŘÁTILSKÁ 330, CZ-390 01 TÁBOR
TEL.: +420 381 254 903, GSM: +420 606 215 619, WWW.AKKT.CZ, E-MAIL: TUHACEK@AKKT.CZ
ID DATOVÉ SCHRÁNKY: rnkf333

Do datové schránky
Českému báňskému úřadu

prostřednictvím
**Obvodního báňského úřadu pro území
krajů Plzeňského a Jihočeského**
Hřímálého 11
301 00 Plzeň

V Táboře dne 14. 12. 2017

Odvolatelé:

- 1) **Město Janovice nad Úhlavou**, IČ 00255611 se sídlem Harantova 132, 340 21 Janovice nad Úhlavou
- 2) **Město Nýrsko**, IČ 00255921, se sídlem Náměstí 122, 340 22 Nýrsko

oba zastoupení:

JUDr. Milošem Tuháčkem, advokátem Advokátní kanceláře Korbel, Tuháček & partneři, s. r. o., se sídlem Převrátilská 330, 390 01 Tábor

**Odvolání proti rozhodnutí Obvodního báňského úřadu pro území krajů Plzeňského a Jihočeského
zn. SBS 22783/2017/OBÚ-06/7 ze dne 16. 11. 2017 o stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad
Úhlavou pro dobývání výhradního ložiska šterkopísku Petrovice nad Úhlavou (ev. č. 3 016 000)**

Bez příloh

Dne 16. 11. 2017 vydal Obvodní báňský úřad pro území krajů Plzeňského a Jihočeského (dále jen „**OBÚ**“) rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou (dále jen „**DP**“) pro dobývání výhradního ložiska štěrkopísku Petrovice nad Úhlavou (ev. č. 3 016 000) a rozhodl o námitkách účastníků řízení (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).

Odvolatelé tímto podávají proti oběma výrokům napadeného rozhodnutí toto

o d v o l á n í,

které blíže odůvodňují následovně:

I.

Porušení § 136 odst. 6 správního řádu ignorováním „Vyjádření ke stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou pro dobývání výhradního ložiska štěrkopísku Petrovice nad Úhlavou“ č. j. OD/6836/16/Ba ze dne 19. 7. 2016

Ve výrokové části I. napadeného rozhodnutí OBÚ stanovil podle § 28 odst. 6 horního zákona celkem 11 podmínek. Jedná se z většiny o přejmutí obsahu závazných stanovisek a vyjádření dotčených orgánů, správce povodí, správce komunikací apod. **Není však zřejmé, proč v ní nejsou uvedeny podmínky všech závazných stanovisek a vyjádření,** které jsou obsaženy ve správním spisu jako příloha č. 3.4 návrhu těžební organizace na stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou ve výhradním ložisku štěrkopísku Petrovice nad Úhlavou z června 2017 („*Doklady o projednání střetů zájmů*“). Konkrétně pod bodem 8 této přílohy je obsaženo „**Vyjádření ke stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou pro dobývání výhradního ložiska štěrkopísku Petrovice nad Úhlavou**“ ze dne 19. 7. 2016 č. j. OD/6836/16/Ba vydané Městským úřadem Klatovy, odborem dopravy – dopravním úřadem, které bylo ze strany OBÚ ignorováno. Toto vyjádření citujeme:

„Dne 12. 7. 2016 obdržel náš úřad vaši žádost o vydání vyjádření k výše uvedené akci.

Náš úřad, jako dotčený silniční správní úřad již dříve navrhoval přepravu natěžených štěrkopísku pomocí vlakové nákladní dopravy, vzhledem k přetíženosti silnic automobilovou nákladní dopravou a sousedícími železničními dopravními cestami, kdy dobývací prostor je mezi dvěma železničními tratěmi. Silnice II/191 je nejvytíženější silnicí II. třídy v okrese Klatovy a hlukové zatížení např. v Janovicích nad Úhlavou je již nyní na hranici. Proto náš úřad s řešením dopravy štěrkopísku pomocí automobilové nákladní dopravy nesouhlasí.

V případě, že těžba bude přesto povolena musí být vyřešeny následující souvislosti:

U těžby při silnici II/192 dodržet ochranné pásmo silnice, zřejmě i větší, aby nedošlo k sesuvu a trhání vozovky.

Zajistit šířkové uspořádání a kvalitu vozovky na MK pro obousměrnou nákladní dopravu. Se správou železničních dopravních cest vyřešit odpovídající zajištění žel. přejezdu.

Projednat s PČR DI Klatovy a případně zajistit výjezd z MK na sil. II/191 (např. odbočovací pruh, snížení rychlosti atd.). Ve spolupráci s SUSPK zajistit snížení hlučnosti zejména nákladní dopravy přes Janovice nad Úhlavou (rovnost a vhodná skladba asfaltobetonového povrchu), aby nedocházelo zejména k otřesům souprav a velké hlučnosti.

Všechna navrhovaná opatření, případně i další by měly zmírnit zatížení vyvolané těžbou a zejména těžkou nákladní dopravou.“

Citované vyjádření vydal Městský úřad Klatovy, odbor dopravy – dopravní úřad v postavení **dotčeného orgánu státní správy**. Za této situace měl OBÚ postupovat v souladu s § 136 odst. 6 správního řádu, tedy přiměřeně podle ustanovení o řešení sporů o příslušnost. To se však nestalo. OBÚ vyjádření Městského úřadu Klatovy, odboru dopravy, protiprávně pouze bez dalšího ignoroval, což je v rozporu se zákonem.

II.

Porušení práva odvolatelů na samosprávu a jejich vlastnického práva. Neprovedení testu proporcionality. Nevyřešení vztahů k pozemkům v dobývacím prostoru

Ustanovení § 28 odst. 2 zákona č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), v platném znění (dále též jen „**HZ**“), upravuje okruh účastníků řízení o stanovení DP následovně:

(2) Účastníky řízení o stanovení dobývacího prostoru jsou navrhovatel, fyzické a právnické osoby, jejichž vlastnická a jiná práva k pozemkům nebo stavbám mohou být rozhodnutím o stanovení dobývacího prostoru přímo dotčena, a obec, v jejímž územním obvodu se dobývací prostor nachází.

Odvolatelé jsou účastníky probíhajícího řízení o stanovení DP z těchto dvou titulů:

- **jejich vlastnická práva k pozemkům mohou být rozhodnutím o stanovení DP dotčena**, neboť Město Nýrsko je vlastníkem pozemku parc. č. 1072 a pozemku parc. č. 1078 v k. ú. Bystřice nad Úhlavou zahrnutého do dobývacího prostoru a vlastníkem pozemku parc. č. 1080 v k. ú. Bystřice nad Úhlavou, který přímo sousedí s dobývacím prostorem, a Město Janovice nad Úhlavou je vlastníkem pozemku parc. č. 1318/7 v k. ú. Petrovice nad Úhlavou, který přímo sousedí s DP,
- **jsou obcemi, v jejichž územním obvodu se DP nachází**; podle ust. § 2 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), v platném znění, přitom obce pečují o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů; při plnění svých úkolů chrání též veřejný zájem; zájem obcí lze přitom kvalifikovat jako veřejný **zájem na zachovalém přírodním prostředí obce a ochraně životního prostředí a zdraví jejich obyvatel**; Součástí samostatné působnosti obce je podle § 35 odst. 2 zákona o obcích také péče o vytváření podmínek pro rozvoj sociální péče a pro uspokojování potřeb svých občanů, a to v souladu s místními předpoklady a s místními zvyklostmi.

Již před zahájením řízení o stanovení DP a také v průběhu samotného řízení vyšel najevo **střet mezi obcemi (odvolateli) a těžební organizací**. Sama těžební organizace přiložila jako část 19 přílohy č. 3.4 návrhu těžební organizace na stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou ve výhradním ložisku štěrkopísku Petrovice nad Úhlavou z června 2017 („*Doklady o projednání střetů zájmů*“) vyjádření Města Janovice nad Úhlavou zn. 00731/17/MěÚJan/Jdu ze dne 14. 6. 2017, v němž je uvedeno: „*Město Janovice nad Úhlavou nesouhlasí se stanovením dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou pro dobývání výhradního ložiska štěrkopísku Petrovice nad Úhlavou ani s případným následným řízením ve věci povolení hornické činnosti.*“ Svůj nesouhlas následně v řízení o stanovení DP nejen Město Janovice nad Úhlavou, ale i Město Nýrsko podrobně odůvodnilo ve svých námitkách.

OBÚ v napadeném rozhodnutí pochybil, když neprovedl test proporcionality, v němž by poměřil zájem obcí na ochraně zdraví a životním prostředí obyvatel na straně jedné, a ekonomický zájem těžební organizace na exploataci ložiska na straně druhé. Podle názoru odvolatelů v daném případě

zájem na ochraně zdraví a životního prostředí Města Nýrsko a Města Janovice nad Úhlavou převažuje nad zájmem těžební organizace na vydobytí ložiska. OBÚ proto měl žádost o stanovení dobývacího prostoru zamítnout. **Zároveň OBÚ porušil vlastnická práva odvolatelů.** Ti jako vlastníci pozemků v dobývacím prostoru, resp. hned za jeho hranicí, zásadně nesouhlasí se stanovením DP. To, že OBÚ tuto skutečnost ignoroval, je rozporné i se stanoviskem Českého báňského úřadu č. j. 1032/465/V-10/95 uveřejněném ve Zpravodaji č. 3/1997 Českého báňského úřadu ze dne 30. března 1995. Jak je v tomto stanovisku uvedeno, vlastníci pozemků nebo držitelé oprávnění k pozemkům jsou zatíženi vznikem práva k dobývání podle horního zákona. Vztah mezi vlastníky nebo držiteli oprávnění k pozemkům musí být vyřešen. Doklad o vyřešení takového vztahu je součástí žádosti o stanovení dobývacího prostoru. Stanovením dobývacího prostoru **je určena činnost, která má být na určitých pozemcích vykonávána.** Je nepochybné, že určením této činnosti jsou práva vlastníků pozemků nebo držitelů oprávnění k pozemkům dotčena. **Pokud v případě DP Bystřice nad Úhlavou došlo k ignorování vlastnických práv odvolatelů coby majitelů pozemků, je napadeného rozhodnutí nezákonné.**

III.

Absence řádného vyhodnocení námitek odvolatelů

Odvolatelé v rámci prvostupňového řízení uplatnili celou řadu námitek. O námitkách OBÚ rozhodl tak, že

- námitce nesplnění požadavku stanoviska Povodí Vltavy, s. p., č. j. 9188/2016/342/Ron, SP-2016/2319 ze dne 15. 3. 2016 částečně vyhověl, a to stanovením podmínky č. 9 výrokové části I. tohoto rozhodnutí,
- námitce absence plánu rozsahu denní těžby a způsobu dopravy vytěženého materiálu podle požadavku vyjádření SÚSPK zn. 2119/16/SÚSPK-K ze dne 22. 8. 2016 částečně vyhověl stanovením podmínky č. 10 výrokové části I. tohoto rozhodnutí,
- ostatní námitky odvolatelů OBÚ zamítl.

Podle názoru odvolatelů je toto zamítnutí v rozporu se zákonem, což blíže odůvodňují následovně.

1. Námitka nesouladu návrhu na stanovení DP se Závazným stanoviskem EIA¹

Odvolatelé podali obšírné námitky týkající se nesouladu návrhu na stanovení DP se závazným stanoviskem EIA, k nimž se OBÚ vyjádřil takto: „*Stanovení dobývacího prostoru není právní akt, resp. povolení, na jehož základě by mohl někdo provádět vlastní dobývání ložiska. Jedná se o oprávnění, které ve smyslu § 24 odst. 1 horního zákona vznikne držiteli dobývacího prostoru a jedině on může provádět další procesní úkony směřující k povolení hornické činnosti, t. j. k vlastnímu dobývání ložiska. Řízení o stanovení dobývacího prostoru se proto posuzuje jako samostatné řízení, které předchází dalšímu řízení o povolení hornické činnosti. V řízení o stanovení dobývacího prostoru orgán státní správy rozhoduje o určení těžební organizace, a to současně se stanovením podmínek, kterými je tento*

¹ Ministerstvo životního prostředí (dále jen „MŽP“) vydalo dne 30. 5. 2014 pod č. j. 25458/ENV/14 stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru činnosti prováděné hornickým způsobem v dobývacím prostoru Bystřice nad Úhlavou na životní prostředí (dále jen „*stanovisko EIA*“). V souladu se zákonem č. 39/2015 Sb. bylo následně vydáno závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí k ověřování souladu ze dne 20. 1. 2016 pod č. j. 55755/ENV/15 (dále jen „*závazné stanovisko EIA*“).

navrhovatel usměrňován.

Vedení řízení o stanovení DP je upraveno horním zákonem, jako zákonem speciálním, v jeho § 28, kde v odst. 6 uvádí cit.: „OBÚ v řízení o stanovení DP posoudí návrh především z hlediska ochrany a využití nerostného bohatství a jeho důsledků; přitom posoudí, zda je návrh v souladu s rozhodnutím o stanovení CHLÚ a zda vyhovuje všeobecným technickým požadavkům pro výstavbu dolů nebo lomů a požadavkům, které stanoví zvláštní předpisy pro ochranu obecných zájmů.“ Vzhledem k tomu, že všechny v námitce uvedené podmínky se netýkají vlastního stanovení DP, ale až následného řízení o povolení dobývání ložiska v tomto prostoru, OBÚ v souladu s cit. ustanovením horního zákona tyto podmínky zahrnul do podmínek výrokové části I. tohoto rozhodnutí a námitku zamítl.“

Takovéto odůvodnění **nelze v žádném případě považovat za řádné vypořádání námitek podaných odvolateli** dne 22. 8. 2017. Především je v rozporu s tím, že OBÚ přejímá do výroku napadeného rozhodnutí některé z podmínek stanoviska EIA, které mají být dle výroku I části B bodu 2 napadeného rozhodnutí splněny „*při podání žádosti o povolení hornické činnosti dobývání výhradního ložiska v DP Bystřice nad Úhlavou.*“ Řada z nich (např. podmínka uvedená pod č. 5 („*Po celou dobu těžby štěrkopísků nepoužívat při úpravě vytěžené horniny drcení*“) či podmínka uvedená pod č. 6 („*V areálu pískovny neskladovat pohonné hmoty*“) se týká až fáze provozu těžebny. Na straně druhé námitky odvolatelů týkající se nesouladu návrhu na stanovení DP se Závazným stanoviskem EIA „vypořádává“ OBÚ tak, že se jimi odmítá věcně zabývat. **Přitom mnohé tyto (výše specifikované podmínky) se týkají vlivu dobývání na povrch, který je jedním z předmětů řízení o stanovení dobývacího prostoru.** Z tohoto důvodu je napadené rozhodnutí tedy **vnitřně rozporné. Je ale také nepřezkoumatelné**, neboť za přezkoumatelné odůvodnění rozhodně nelze považovat tvrzení OBÚ, že „*všechny v námitce uvedené podmínky se netýkají vlastního stanovení DP, ale až následného řízení o povolení dobývání ložiska v tomto prostoru.*“ Tímto obecným tvrzením reaguje OBÚ na rozsáhlou argumentaci odvolatelů o vztahu podmínek Závazného stanoviska EIA ke stanovení DP obsaženou na str. 3 - 4 námitek odvolatelů, v níž zdůvodnili, proč se podmínky č. 9, 10, 14, 15, 16, 18 a 19 a 23 stanoviska EIA týkají.

Odvolatelé dále namítají, že podmínka stanoviska EIA uvedená pod bodem 3 mezi podmínkami k zabezpečení zákonem chráněných obecných zájmů OBÚ podle § 28 odst. 8 horního zákona, tedy přeložení Petrovického potoka dle doporučení hydrogeologa [„*nenavracet jej do původního koryta tak, aby protékal přes jezera. Návrh přeložky Petrovického potoka řešit v revitalizačním charakteru a řešit ve spolupráci s odborně způsobilou osobou s autorizací k projektování územního systému ekologické stability. (Podmínka se stala bezpředmětnou z důvodu ustoupení od záměru přeložky Petrovického potoka posunutím její jižní hranice severně nad Petrovický potok)*].“ je vypořádána zmatečně. **OBÚ měl v napadeném rozhodnutí postavit najisto, zda bude Petrovický potok překládán, nebo nebude. Pokud nebude, je zmatečné zařazovat do výroku rozhodnutí podmínky, které se týkají přeložky tohoto potoka.**

2. Nevypořádání námitek odvolatelů proti obsahu závazného stanoviska EIA, k závaznému stanovisku KHS PK č. j. KHSPLP 22594/21/2016, souhlasu MŽP coby orgánu ochrany ZPF č. j. 47008/ENV/16, 627/520/16 ze dne 20. 7. 2016, k závaznému stanovisku vodoprávního orgánu MěÚ Klatovy, OŽP, sp. zn. ZN/ŽP/2162/15, č. j. ŽP 2818/16/Š z 27. 4. 2016, k závaznému stanovisku MěÚ Klatovy, OŽP, ZN/ŽP 1920/15, č. j. ŽP 8375/15Br ze dne 16. 11. 2015, k závaznému stanovisku MěÚ Klatovy, OŽP sp. zn. ZN/ŽP/2122/15, č. j. ŽP/9212/15/Ku ze dne 4. 1. 2016 se souhlasem k zásahu do významného krajinného prvku, k závaznému stanovisku OVÚP, sp. zn.

OVÚP/1441/17/Ma, č. j. OVÚP/1484/17/Ma)

S nadepsanými, podrobně odůvodněnými námitkami se OBÚ „vypořádal“ na str. 17 napadeného rozhodnutí následovně:

„Námitky nezákonnosti Závazného stanoviska ELA, dále pak závazného stanoviska KHS PK č. j. KHSPLP 22594/21/2016, souhlasu MŽP coby orgánu ochrany ZPF č. j. 47008/ENV/16, 627/520/16 ze dne 20. 7. 2016, k závaznému stanovisku vodoprávního orgánu MěÚ Klatovy, OŽP, sp. zn. ZN/ŽP/2162/15, č. j. ŽP 2818/16/Š z 27. 4. 2016, k závaznému stanovisku MěÚ Klatovy, OŽP, ZN/ŽP 1920/15, č. j. ŽP 8375/15Br ze dne 16. 11. 2015, k závaznému stanovisku MěÚ Klatovy, OŽP sp. zn. ZN/ŽP/2122/15, č. j. ŽP/9212/15/Ku ze dne 4. 1. 2016 se souhlasem k zásahu do významného krajinného prvku, k závaznému stanovisku OVÚP, sp. zn. OVÚP/1441/17/Ma, č. j. OVÚP/1484/17/Ma ze dne 3. 3. 2017:

Jedná se o připomínky a specifikaci nedostatků uvedených správních aktů, které negativně ovlivnily zákonnost a věcnou správnost těchto správních aktů, s případným požadavkem na jejich přezkoumání. K tomu OBÚ uvádí:

Vedení řízení o stanovení DP je upraveno horním zákonem, jako zákonem speciálním, subsidiárně pak správním řádem. Podle § 149 správního řádu se v odst. 1 uvádí cit.: *Závazné stanovisko je úkon činěný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány. Z uvedeného je zřejmé, že OBÚ nepřísluší hodnotit, ani přezkoumávat uvedená závazná stanoviska a jejich obsahem je vázán. Proto podmínky z těchto závazných stanovisek zahrnul do výrokové části I. tohoto rozhodnutí a námitku zamítl.“*

Takovéto „vypořádání“ námitek ze strany OBÚ považují odvolatelé za **rozporné se správním řádem**. Napadené rozhodnutí je podle odvolatelů **nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů** a je v rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 správního řádu. Jak je uvedeno v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, sp. zn. 9 As 88/2008, *„procesní práva žalobce v sobě zahrnují i právo na to, aby se správní orgány s jejich námitkami i odvolacími důvody řádně vypořádaly; jinak by procesní právo účasti v řízení bylo zcela ‚holé‘ a čistě formální, a bylo by tak okleštěno do té míry, že by se stalo vyprázdněným pojmem.“ Přesně o takovéto „holé“ a čistě formální odůvodnění se v naší věci jedná.*

Mezi odvolateli a OBÚ není žádného sporu o tom, že závazná stanoviska nejsou samostatnými správními rozhodnutími. Použijí se na ně ale obecné zásady správního řízení, a **musí být přezkoumatelná, neboť podléhají přezkumu ve zvláštním režimu dle § 149 odst. 4 správního řádu**. Při jejich vydávání musí být přiměřeně použito ustanovení § 68 a násl. správního řádu. Závazná stanoviska tedy mají obsahovat výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

Napadené rozhodnutí se však obsahem závazných stanovisek vůbec nezabývá. Že je takový způsob vypořádání v rozporu se správním řádem, vyplývá jednoznačně z ustálené judikatury. Odvolatelé si dovolí v tomto směru upozornit alespoň na rozsudek Městského soudu v Praze č. j. 11 A 109/2013, v němž soud zrušil vydané územní rozhodnutí (příčemž rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru nahrazuje územní řízení), když konstatoval: *„Závěry stavebního úřadu ani žalovaného (odvolací orgán) se de facto toliko odvolávají na stanoviska dotčených orgánů, které přitom dle názoru soudu plně respektují závaznost právních předpisů upravujících ochranu životního prostředí. Z tohoto důvodu soud dospěl k závěru, že z tohoto pohledu žalobou napadené rozhodnutí nemůže obstát.“* Citovat na podporu

tohoto názoru je možno dále např. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „*NSS*“) č. j. 1 As 68/2008 ze dne 17. 12. 2008: „*Se souhlasným závazným stanoviskem dotčeného orgánu nelze zacházet jako s bariérou, která již a priori vylučuje úspěch jakékoli námitky směřující proti té které oblasti životního prostředí posouzené právě dotčeným orgánem.*“ Konečně zacitujme z rozsudku NSS č. j. 4 As 25/2009 ze dne 30. 9. 2009: „*Vlastní existence stanovisek dotčených orgánů státní správy nezabavuje stavební úřad jeho základní povinnosti učinit finální závěr a rozhodnutí. Předložená stanoviska mu mají k tomu pomoci a jeho rozhodování ulehčit. Nejsou však sama o sobě kritériem, které by bez dalšího poukazovalo na nedůvodnost předložených námitek.*“

Správní soudy tedy v souladu se správním řádem vyžadují po správním orgánu vydávajícím konečné rozhodnutí ve věci samé **aktivní úlohu i ve vztahu k závazným stanoviskům dotčených orgánů, a to zejm. při vypořádání námitek účastníků řízení.** Nesmějí se tak pouze spokojit s nekvalitními závaznými stanovisky dotčených orgánů.

Jak měl tedy OBÚ postupovat při vypořádání námitek odvolatelů směřujících do obsahu závazných stanovisek dotčených orgánů? **Měl se s námitkami směřujícími proti podkladovým stanoviskům zabývat a v kooperaci s příslušným dotčeným orgánem, si dotyčné materiály vyžádat a účastníky s nimi v případě jejich žádosti seznámit** (viz např. rozsudek Městského soudu v Praze v č. j. 11 A 109/2013 ze dne 23. 7. 2014). Tento postup lze právně opřít kromě citované soudní judikatury o ustanovení § 50 odst. 3 správního řádu, který stavebnímu úřadu ukládá zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, a dále o ustavení § 3 správního řádu, dle kterého je stavební úřad povinen zjistit takový stav věci o němž nejsou důvodné pochybnosti.

3. Námitka nezákonnosti závazného stanoviska KHS Plzeňského kraje ze dne 6. 10. 2016, č. j. KHSPL/22594/21/2016 pro dobývání výhradního ložiska štěrkopísků Petrovice nad Úhlavou

O vypořádání této námítce platí v plném rozsahu to, co bylo uvedeno výše ad 2.

4. Námitka absence závazného stanoviska orgánu ZPF podle § 9 zákona o ochraně ZPF

K této námitce OBÚ uvedl, že součástí návrhu na stanovení DP je i souhlas Ministerstva zemědělství vydaný podle § 6 odst. 2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu. Ten je prý pro záměr stanovení DP podle OBÚ postačující.

S tímto názorem OBÚ odvolatelé zásadně nesouhlasí a na podporu svého názoru si dovoľují upozornit, že jejich názor se opírá mj. o komentář k hornímu zákonu nakladatelství Wolters Kluwer, publikovaný k 31. 10. 2016 i v systému ASPI autora Ondřeje Víchý.

Co se týče souhlasu Ministerstva zemědělství, na který odkazuje OBÚ ve vypořádání předmětné námítce odvolatelů, tedy závazného stanoviska MŽP OVSS III., jímž byl udělen souhlas orgánu ochrany zemědělského půdního fondu podle § 6 odst. 2 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (*závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy III. ze dne 20. 7. 2016, č. j. 47008/ENV/16, 627/520/16*), pak toto závazné stanovisko prakticky zcela postrádá odůvodnění a je tedy nepřezkoumatelné. Za řádné odůvodnění závazného stanoviska nelze v žádném případě považovat následující formulaci orgánu ochrany ZPF: „*Žadatel v souladu se zněním § 6 odst. 2 zákona a § 5, resp. přílohy č. 4 Vyhlášky č. 13/1994 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti ochrany*

zemědělského půdního fondu (dále jen „vyhláška“) k předmětné žádosti doložil veškeré podklady vyžadované zákonem pro posouzení jeho žádosti. Pro zvážení a vyhodnocení doložených a zákonem vyžadovaných podkladů žádosti bylo zjištěno, že řešení navrhované žadatelem je z hlediska ochrany ZPF a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů ve srovnání s dalšími uvažovanými možnými řešeními nejvýhodnější, neboť v maximální možné míře respektuje zásady plošné ochrany zemědělského půdního fondu stanovené § 4 odst. 1 b, d, zákona. Na základě tohoto zjištění má ministerstvo řešení navržené žadatelem za důvodně nejvýhodnějším řešením z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů, a proto bylo možné k předloženému záměru žadatele udělit souhlas k návrhu na stanovení dobývacího prostoru.“ **Nejvyšší správní soud, jak známo, dovodil, že na odůvodnění (a další náležitosti) závazného stanoviska podle § 149 správního řádu je třeba přiměřeně použít ustanovení správního řádu vztahující se na správní rozhodnutí:** „Při vydávání závazného stanoviska podle § 149 správního řádu z roku 2004, jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu, je třeba na základě § 154 správního řádu přiměřeně použít ustanovení o obsahu, formě a náležitostech rozhodnutí (§ 67 a § 68 správního řádu z roku 2004).“ (rozsudek ze dne 22. 10. 2009, čj. 9 As 21/2009-150, publikovaný pod č. 2381/2011 Sb. NSS). Krajský soud v Plzni rozvinul úvahu NSS tak, že „Výrazem „přiměřeně“ se rozumí s ohledem na povahu věci. Jestliže ovšem jde o stanovisko, jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu (a na němž tudíž věc často stojí a s nímž někdy padá), pak nám povaha věci říká, že i **na odůvodnění takového stanoviska lze klást poměrně vysoké nároky.**“ (rozsudek ze dne 27. 2. 2010, čj. 30 A 57/2012 – 84). Klíčové ustanovení § 68 odst. 3 správního řádu přitom stanoví na odůvodnění (rozhodnutí) tyto nároky: „V odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“ Ve vztahu k napadenému závaznému stanovisku MŽP je relevantní **požadavek na uvedení nikoli pouze podkladů pro vydání závazného stanoviska (v tomto případě náležitostí žádosti vyžadovaných zákonem o ochraně ZPF a jeho prováděcí vyhláškou), ale rovněž úvah, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení.** K případné námitce, že zmíněný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2009, čj. 9 As 21/2009-150, publikovaný pod č. 2381/2011 Sb. NSS, hovoří o potřebě náležitého odůvodnění zejména negativního závazného stanoviska, uvádíme, že závazné stanovisko podle § 149 správního řádu se v žádném případě netýká pouze toho, kdo vystupuje jako žadatel ve správním řízení, v němž má být o jeho žádosti vydáno správní rozhodnutí podmíněné závazným stanoviskem dotčeného orgánu (resp. obvykle řadou závazných stanovisek dotčených orgánů). To plyne ze samotného účelu závazných stanovisek dotčených orgánů, jímž je, aby dotčený orgán závazným způsobem formuloval právní názor s ohledem na daný chráněný zájem. Žadatel o vydání závazného stanoviska ani není pokaždé jeho přímým adresátem, na rozdíl od správního orgánu, pro jehož potřeby je závazné stanovisko vydáváno (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 8. 2011, čj. 2 As 75/2009 – 113, publikovaný pod č. 2434/2011 Sb. NSS). Absence odůvodnění závazného stanoviska působí jeho nepřezkoumatelnost. Absence odůvodnění (tj. nepřezkoumatelnost) z podstaty věci znemožňuje napadat obsah závazného stanoviska, tj. polemizovat s tvrzením MŽP, že „řešení navrhované žadatelem je z hlediska ochrany ZPF a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů ve srovnání s dalšími uvažovanými možnými řešeními nejvýhodnější, neboť v maximální možné míře respektuje zásady plošné ochrany zemědělského půdního fondu stanovené § 4 odst. 1 b, d, zákona“, že „řešení navržené žadatelem je nejvýhodnějším řešením z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů“.

Odvolatelé zdůrazňují, že ochrana zemědělského půdního fondu jako důležité složky životního

prostředí se úzce dotýká i jejich práv a povinností. Odvolatelé jsou obcemi ve smyslu zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), tedy základními územními samosprávnými společenstvími občanů, mají ústavně zaručeno právo na samosprávu, jehož obsahem je v souladu s § 2 odst. 2 a § 35 odst. 1 a 2 zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) mj. péče o všestranný rozvoj jejich území a o potřeby jejich občanů a vytváření podmínek pro uspokojování potřeb, ochranu zdraví jejich občanů. Z § 10 písm. c) zákona o obcích podatelé dovozují, že **jsou coby obce také povinny dbát o ochranu životního prostředí na svém území**. Odvolatelé zdůrazňují, že právě vliv záměru na ZPF byl v rámci EIA hodnocen jako významně nepříznivý vzhledem k rozloze pozemků dotčených realizací záměru a zastoupeným třídám ochrany půd, včetně půd patřících do I. a II. třídy ochrany ZPF. Již proto je třeba věnovat zvýšenou pozornost otázce ochrany ZPF v navazujících procesech a volbě řešení z hlediska ochrany ZPF a dalších chráněných obecných zájmů nejvýhodnějšího.

5. Námitka nesplnění požadavku stanoviska Povodí Vltavy, s. p., č. j. 9188/2016/342/Ron, SP-2016/2319 ze dne 15. 3. 2016 (zpracování havarijního plánu platného pro provoz v DP a povodňového plánu pro provoz v DP) a námitka absence plánu rozsahu denní těžby a způsobu dopravy vytěženého materiálu podle požadavku vyjádření SÚSPK zn. 2119/16/SÚSPK-K ze dne 22. 8. 2016

K těmto dvěma námitkám OBÚ uvedl: „*Jak bylo již uvedeno, rozhodnutím o stanovení DP není povolována činnost. OBÚ v tomto řízení rozhoduje o určení těžební organizace, a to současně se stanovením podmínek, kterými je tento navrhovatel usměřován. OBÚ má za to, že obě podmínky se věcně týkají až následného řízení o povolení dobývání ložiska. OBÚ proto podle § 28 odst. 6 horního zákona zahrnul požadavky Povodí Vltavy a SÚSPK do podmínek tohoto rozhodnutí a tím námitkám částečně vyhověl.*“

Toto odůvodnění považují odvolatelé za nedostatečné a upozorňují i na jistou jeho zmatečnost – buď se námitka odvolatelů a následná podmínka zahrnutá do napadeného rozhodnutí týká stanovení DP (a pak je správně uvedena jako součást napadeného rozhodnutí), nebo nikoliv, a pak není důvod, aby v něm uvedena byla. V dalším odkazují na obsah samotné námitky (viz část IV. tohoto odvolání).

6. Námitka o obsahu vyjádření MěÚ Klatovy, OVÚP, č. j. OVÚP/4919/16/Kr ze dne 25. 7. 2016, kterou se napadá soulad návrhu na stanovení DP se zásadami územního rozvoje Plzeňského kraje a ÚP Nýrsko

K této námitce OBÚ uvedl: „*námitkou je napadán nesoulad tohoto vyjádření s územním plánem města Nýrsko ze dne 31. 5. 2017, č. j. MÚ/10/378/17, kterým byl udělen souhlas podle § 84 odst. 2 stavebního zákona s umístěním DP Bystřice nad Úhlavou v k. ú. Bystřice nad Úhlavou a Starý Láz. Podle tohoto závazného stanoviska stavební úřad zkoumal, zda je tento záměr v souladu s územně plánovací dokumentací a uvádí, že tento záměr v souladu s územně plánovací dokumentací a uvádí, že tento záměr je podle územně plánovací dokumentace možný. Proto OBÚ námitku zamítl.*“

K tomuto vypořádání námitky uvádí odvolatelé, že se vůbec nevyrovnává s jejich argumentací v písemných námitkách, kterou opětovně uvádějí v čl. IV. tohoto odvolání.

7. Námitka protiprávnosti a nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na stanovení DP Ministerstva životního prostředí, odboru výkonu státní správy III, vydané dne 11. 4. 2017 pod č. j. 14796/ENV/17, 236/520/17

K ní OBÚ uvedl, že podmínky tohoto rozhodnutí mu nepřísluší přezkoumávat a jeho podmínky uvedl do výroku rozhodnutí. Samotnou námitku zamítl. K tomu odvolatelé podotýkají, že samotné rozhodnutí o předchozím souhlasu napadli rozkladem.

8. Námitka absence pravomocného rozhodnutí o povolení výjimky z ochrany zvláště chráněných druhů živočichů

K této námitce uvedl OBÚ následující: „*V námitce je mimo jiné uvedeno, že výjimky z ochrany zvláště chráněných druhů udělované podle § 6 zákona č. 114/1992 Sb. se vztahují k finálnímu rozhodnutí, za které je zde považováno stanovení DP s odvoláním na to, že se jedná o shodné rozhodnutí s rozhodnutím o umístění stavby podle stavebního zákona. OBÚ tento názor nesdílí, rozhodnutí o stanovení DP není územním rozhodnutím o umístění stavby podle stavebního zákona. Řízení o stanovení DP probíhá, jak již bylo výše uvedeno, podle speciálního zákona, kterým je horní zákon. Disproporce mezi oběma uváděnými rozhodnutími je zjevná z toho, že stavbu lze povolit prakticky kdekoliv, kdežto umístění DP je předem determinováno existencí výhradního ložiska nerostu. Jak již bylo také výše uvedeno, řízením o stanovení DP není povolována žádná činnost, která by mohla jakkoliv ovlivnit chráněné druhy živočichů. Podle názoru OBÚ je zmiňovaným finálním rozhodnutím až případné povolení hornické činnosti – dobývání ložiska, které je povolováno v novém samostatném řízení. OBÚ má za to, že výjimka ze zvláště chráněných druhů živočichů se váže k tomuto samostatnému řízení, a proto námitku zamítl.*“

K tomuto vypořádání odvolatelé uvádějí, že se OBÚ mj. vůbec nevypořádal s jejich argumentací, že pokud je rozhodnutí o stanovení DP zároveň rozhodnutím o změně využití území na povrchu, je nutné výjimku mít udělenou již před umístění předmětného DP do území.

9. Námitka absence dopravního napojení DP na místní komunikace a závazného stanoviska podle zákona č. 13/1997 Sb. z hlediska řešení komunikací a dopravních tras pro odvoz vytěženého materiálu, a požadavek na vypracování znaleckého posudku týkajícího se dopravních aspektů těžby šterkopísků

K této námitce OBÚ uvedl, že „*stanovením dobývacího prostoru tedy nevzniká žádný produkt, který by bylo nutné kamkoliv dopravovat. Řešení dopravních tras, které mohou vyvolat i střet zájmů, OBÚ proto, v souladu s ustanovením § 33 horního zákona odkázal podmínkami č. 2 a 10 až do následného řízení o povolení hornické činnosti a námitku zamítl vč. případného znaleckého posouzení.*“

Opět nutno konstatovat, že se OBÚ vůbec nevyrovnal s konkrétními argumenty odvolatelů v jejich námitkách, které jsou uvedeny i v čl. IV. tohoto odvolání.

Závěrem k této části odvolání uvedme, že tam, kde odvolatelé v námitkách napadali obsah vyjádření a stanovisek dotčených orgánů státní správy, jež nejsou závaznými stanovisky ve smyslu § 149 správního řádu, již vůbec nelze považovat způsob jejich „vypořádání“ ze strany OBÚ za právně konformní. V tomto poukážme na závěry rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, vyjádřené v usnesení ze dne 21. 10. 2008, č. j. 8 As 47/2005, publikovaném ve Sbírce NSS pod č. 1764/2009. Dle těchto závěrů NSS platí, že „[v]yšel-li správní orgán v důvodech rozhodnutí z podkladů dotčeného orgánu státní správy, pak je na místě, aby také uvedl, jaká skutková zjištění

z těchto podkladů vyvodil. Přikloní-li se přitom správní orgán k názoru jedné strany, pak je třeba, aby se odborně vypořádal s názory druhé strany a vyvrátil je“. K žádnému takovému vyvrácení argumentů odvolatelů uvedených v jejich námitkách však ze strany OBÚ nedošlo.

IV.

Nezákonná a věcně nesprávná závazná stanoviska dotčených orgánů

Výše již byly opakovaně zmíněny námitky odvolatelů ze dne 22. 8. 2017 podané v průběhu ústního jednání. Tyto námitky nebyly ze strany OBÚ vypořádány a nebyly zjevně ani předloženy dotčeným orgánům státní správy, aby se s nimi tyto mohly vypořádat. Níže je z tohoto důvodu přejímáme do tohoto odvolání a žádáme, aby byly vypořádány postupem stanoveným v § 149 správního řádu.

1. Nesoulad návrhu na stanovení dobývacího prostoru se stanoviskem EIA

Ministerstvo životního prostředí vydalo dne 30. 5. 2014 pod č. j. 25458/ENV/14 stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru činnosti prováděné hornickým způsobem v dobývacím prostoru Bystřice nad Úhlavou na životní prostředí (dále jen „*stanovisko EIA*“). Toto stanovisko bylo výsledkem procesu posuzování vlivů záměru, které bylo prováděno dle § 10 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „*zákon o EIA*“). S ohledem na novelu zákona o EIA zákonem č. 39/2015 Sb. bylo následně vydáno závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí k ověřování souladu ze dne 20. 1. 2016 pod č. j. 55755/ENV/15 (dále jen „*závazné stanovisko k ověřování souladu*“).

Stanovisko (od 1. 4. 2015 závazné stanovisko) EIA má být **objektivním odborným podkladem pro vydání rozhodnutí v následných správních řízeních** o vydání povolení, souhlasů atd. potřebných pro realizaci podnikatelského záměru těžební organizace. Novela zákona o EIA zákonem č. 39/2015 Sb. přitom pod tzv. navazujícím řízením rozumí takové řízení, ve kterém se vydává rozhodnutí podle zvláštních právních předpisů, které „*povoluje umístění nebo provedení záměru*“ posuzovaného podle tohoto zákona. **Navazujícím řízením je tedy i řízení o stanovení dobývacího prostoru a řízení o povolení hornické činnosti.**

Na str. 11 a násl. Návrhu na stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou ve výhradním ložisku šterkopísku Petrovice nad Úhlavou z června 2017, který je součástí správního spisu, se pod písm. g) („*závěry projednávání návrhu na stanovení dobývacího prostoru, který se dotýká zájmů chráněných podle zvláštních předpisů s orgány a fyzickými a právníckými osobami, jimž přísluší ochrana těchto zájmů*“) pod rubrikou „*Příloha č. 3.5.1. dokladové části dokumentace*“ uvádí vždy jednotlivé podmínky souhlasného závazného stanoviska EIA pro navazující řízení spolu s komentářem těžební organizace k těmto podmínkám, kterými se snaží těžební organizace „vypořádávat“ závěry stanoviska EIA. V těchto vypořádáních těžební organizace **prakticky ve všech případech tvrdí, že podmínky stanoviska EIA budou vyřešeny v dalších fázích, tedy nikoliv v řízení o stanovení dobývacího prostoru. To je již ze své podstaty nesprávný a absurdní přístup, neboť v takovém případě by zařazení řízení o stanovení dobývacího prostoru mezi tzv. navazující řízení postrádalo smysl.**

Ke konkrétnímu „vypořádání“ podmínek stanoviska EIA se odvolatelé vyjadřují následovně:

Podmínka č. 1 závazného stanoviska EIA - „Provést evidenci jímacích objektů v okolí ložiska a navrhnout monitorovací systém (výběr studní a četnost sledování). Upřesnit specifikaci monitoringu podzemních vod (při výběru objektů monitoringu podzemních vod zohlednit doporučení závěrů hydrogeologického posouzení), realizovat monitoring podzemních vod před otvirkou ložiska, během těžby a rekultivace.“ „vypořádává“ těžební organizace formulací „Podmínka bude řešena v rámci zpracování POPD a splněna před schválením POPD, během těžby a rekultivace.“ **Podle názoru odvolatelů by měl být monitoring podzemních vod specifikován již v rámci řízení o stanovení dobývacího prostoru.**

V § 25 odst. 1 věta druhá horního zákona je uvedeno: „Při stanovení dobývacího prostoru se vychází ze stanoveného chráněného ložiskového území a musí se přihlédnout i k dobývání sousedních ložisek a k vlivu dobývání.“ **Vliv na hladinu podzemní vody je zcela jednoznačně jedním z takových vlivů dobývání, ze kterých musí báňský úřad vyjít při stanovení dobývacího prostoru. Na ochranu tohoto veřejného zájmu nemůže báňský úřad rezignovat a musí podle názoru odvolatelů řízení požadovat po těžební organizaci provedení evidence jímacích objektů v okolí ložiska a navržení monitorovacího systému (výběru studní a četnost jejich sledování). Báňský úřad rovněž musí již v tomto řízení upřesnit specifikaci monitoringu podzemních vod a při výběru monitoringu podzemních vod zohlednit doporučení obsažená v závěrech hydrogeologického posouzení.**

Podmínka č. 2 závazného stanoviska EIA zní: „Aktualizací zoologického průzkumu ověřit možný výskyt bobra evropského (*Castor fiber*) – druh silně ohrožený. Bude-li výskyt bobra evropského potvrzen, navrhnout v dalším stupni projektové dokumentace opatření pro jeho ochranu.“ I v tomto případě by předmětná podmínka měla být řešena již ve fázi řízení o stanovení dobývacího prostoru, neboť pokud by v předmětném území byl potvrzen výskyt bobra evropského, bylo by nutno tento výskyt zohlednit ve vymezení hranic dobývacího prostoru. I citované stanovisko EIA navíc hovoří o „dalším stupni projektové dokumentace“ a tímto dalším stupněm je dle názoru odvolatelů právě dokumentace předložená do řízení o stanovení dobývacího prostoru. **Je tedy nutné provést aktualizaci zoologického průzkumu. Vliv na živočichy je vlivem dobývání, který musí být dle § 25 odst. 1 horního zákona řešen v řízení o stanovení dobývacího prostoru.**

Podmínka č. 3 závazného stanoviska EIA týkající se přeložky Petrovického potoka opět „řeší“ zpracovatel návrhu tím, že „podmínka bude řešena a splněna v rámci POPD.“ **Případná přeložka potoka má vliv na stanovení dobývacího prostoru a musela by se odrazit i v souhrnném plánu sanace a rekultivace. Proto bylo třeba otázku přeložky potoka řešit již v řízení o stanovení dobývacího prostoru. Opět se jedná o vliv dobývání, který musí být dle § 25 odst. 1 horního zákona řešen v řízení o stanovení dobývacího prostoru.**

Podmínka č. 7 závazného stanoviska EIA požaduje v dalším stupni projektové dokumentace uvedení **konkrétního řešení vodohospodářského zabezpečení** trafostanice 499 kVA umístěné do DP a obsahující transformátorový olej, uvedení závěrů z posouzení záměru hydrotechnickým modelem, doplnění rozptylové studie příspěvky PM_{2,5} a dopracování akustické a rozptylové studie rovněž pro referenční body v obci Brnířov a uvedení způsobu nakládání s technologickými odpadními vodami včetně usazeného kalu po dokončení těžby. Tato podmínka je opět „vypořádána“ formulací, že „Podmínky budou splněny v rámci zpracování POPD, provozní dokumentace lomu a vlastní těžby.“ **To je pro odvolatele zcela nepřijatelné, neboť právě od vlivů na ovzduší a hluk v okolí zvažovaného dobývacího prostoru by se měla odvíjet úvaha správního orgánu o možnosti stanovení dobývacího**

prostoru ve zvažovaném území. To vyplývá i z § 25 odst. 1 věty druhé horního zákona, podle něhož „*při stanovení dobývacího prostoru se vychází ze stanoveného chráněného ložiskového území a musí se přihlídnout i k dobývání sousedních ložisek a k vlivu dobývání.*“

Také **podmínka č. 9**, ukládající Správě a údržbě silnic Plzeňského kraje (dále jen „**SÚSPK**“) předložit k posouzení projekt na úpravu křižovatky silnice II/191 a místní komunikace, kde je požadováno rozšíření stávající silnice a zřízení odbočovacích pruhů v obou směrech, je „vyřešena“ tak, že „*Podmínky budou splněny v rámci zpracování POPD.*“ V **podmínce č. 10** žádá stanovisko EIA „*postupovat v souladu (dle dohody) s SÚSPK, tj. zamezit vyjíždění nákladních vozidel na silnici II/192, navrhnout DP tak, aby nezasahoval do ochranného pásma silnice II/192 a zajistit průběh těžby tak, aby neměla vliv na celkovou stabilitu silnice II/192.*“ Rovněž **podmínka č. 14** k tomu uvádí „*Šířku účelové komunikace, která bude spojoval areál těžby s místní komunikací, navrhnout v kategorii komunikace minimálně s S 7,5. Navrhovaná rychlost je doporučena 50 km/h.*“ Dopravní záležitosti jsou dále řešeny v **podmínce č. 15 a 16**. **Podmínka č. 18** požaduje, aby stávající místní komunikace ve směru od křižovatky místní komunikace a účelové komunikace ke křižovatce se silnicí II/191 byla opravena tak, aby zpevněná část komunikace měla šířku minimálně 6 m s doporučením na 7 m z důvodu bezpečného míjení se nákladních vozidel, **podmínka č. 19** pak poukazuje na špatný technický stav konstrukce vozovky a požaduje provedení diagnostiky a dle výsledku její opravu či rekonstrukci.

Odvolatelé se domnívají, že tyto podmínky závazného stanoviska EIA musí být řešeny již ve fázi stanovení dobývacího prostoru. Bez toho, aby byl vyřešen odvoz suroviny se všemi bezpečnostními, ekologickými a jinými souvislostmi, nelze do předmětného území dobývací prostor umístit. V této souvislosti připomínáme, že řízení o stanovení dobývacího prostoru zároveň nahrazuje i územní řízení, které vždy dopravní aspekty záměru zahrnuje. Vyřešit již ve fázi řízení o stanovení dobývacího prostoru je tedy třeba i **podmínku č. 23** týkající se úpravy komunikace č. II/191.

Co se týče stavu účelové komunikace, která má spojoval areál těžby s místní komunikací, pak tento stav je takový, že v žádném případě neumožňuje – a to ani po právní stránce (viz příloha č. 2 a bod XV. námitek) – vjezd vozidel, jejichž okamžitá hmotnost přesahuje 3,5 tuny. V situaci, kdy není zajištěno – ba je znemožněno – dopravní napojení dobývacího prostoru na silniční síť, nelze v žádném případě – bez porušení § 25 odst. 1 věta druhá horního zákona – stanovení dobývacího prostoru povolit.

2. Připomínky k závaznému stanovisku EIA

Jak bylo již výše uvedeno, Ministerstvo životního prostředí vydalo dne 30. 5. 2014 pod č. j. 25458/ENV/14 stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru činnosti prováděné hornickým způsobem v dobývacím prostoru Bystřice nad Úhlavou na životní prostředí (dále jen „**stanovisko EIA**“). Toto stanovisko bylo výsledkem procesu posuzování vlivů záměru, které bylo prováděno dle § 10 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „**zákon o EIA**“). S ohledem na novelu zákona o EIA zákonem č. 39/2015 Sb. bylo následně vydáno závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí k ověřování souladu ze dne 20. 1. 2016 pod č. j. 55755/ENV/15 (dále jen „**závazné stanovisko k ověřování souladu**“).

Odvolatelé považují z níže uvedených důvodů stanovisko EIA a závazné stanovisko k ověřování

souladu za nezákonné.

Níže specifikované nedostatky nebyly odstraněny při vydávání navazujících správních aktů (ať již vydávaných formou samostatných rozhodnutí, nebo závazných stanovisek či vyjádření), naopak nevypořádané námitky vznášené již ve fázi posuzování vlivů na životní prostředí negativně ovlivnily zákonnost a věcnou správnost těchto správních aktů, jak dále bude rozebráno u připomínek k těmto správním aktům.

1. Ve vyjádření Městského úřadu Klatovy, odboru životního prostředí k dokumentaci EIA ze dne 3. 9. 2012 je poukázáno na vliv těžby v dobývacím prostoru Bystřice nad Úhlavou na významný krajinný prvek (dále jen „VKP“) údolní niva Úhlavy. Vyslovena je **pochybnost, zda vyčlenění střední části dobývacího prostoru z plánované těžby, které je zásadní pro ekostabilizační funkci VKP, je dostatečné, resp. zda vůbec může být funkční:** „Podle rozsahu záměru dojde k úzkému sevření životního prostoru přirozeně se zde vyskytujících organismů těžebním prostorem - se všemi jeho produkty (hluk, prach, vlastní pohyb mechanizace ...) - a zároveň i k omezení přechodových území mezi společenstvy tzv. ekotonů. ... Považujeme za vhodné **zpracovat variantu s ponechaným širším přechodovým pásmem mezi střední částí vyčleněnou z plánované těžby a územím určeným k těžbě.** ... Stávající hydrogeologické poměry budou těžebním záměrem určitým způsobem ovlivněny. Společenstva území olšového luhu a jeho z těžebního prostoru vyčleněného okolí jsou formována a ovlivňována řadou biotických a abiotických faktorů. Jedním z těchto faktorů je vysoká hladina podzemní vody. Je tedy žádoucí zhodnotit dopad hydrologických změn na území střední části navrhovaného dobývacího prostoru, které je z těžby vynecháno z důvodu snížení míry zásahu do VKP niva Úhlavy“. **S těmito zásadními připomínkami orgánu ochrany přírody, s nimiž se odvolatelé ztotožňují, se zpracovatel posudku EIA nijak nevypořádal. Stanovisko EIA, pokud jde o vypořádání vyjádření k dokumentaci EIA (povinná součást odůvodnění stanoviska EIA podle přílohy č. 6 k zákonu o EIA), odkazuje pouze na vypořádání v posudku. Plošná redukce záměru posuzovaného již v roce 2004 - právě z důvodu zachování fauny a flóry cenné lokality (olšového luhu) - je přitom v dokumentech pořízených v rámci procesu EIA opakovaně uváděna jako významný argument pro přijatelnost záměru z hlediska vlivu na flóru, faunu a ekosystémy. Týká se to jak vlivu na VKP a územní systém ekologické stability, tak samozřejmě vlivu na živočichy a rostliny včetně druhů zvláště chráněných (živočichů). Závěrečné stanovisko EIA je tedy v tomto ohledu v rozporu s jeho odbornými podklady a mělo by být přepracováno.**

2. V samotném posouzení vlivu záměru na krajinný ráz (příloha dokumentace EIA) jsou uváděny **vysoké hodnoty krajiny dotčené záměrem**, např. „Vysoká působivost prostorové scény krajinného prostoru a jeho jedinečnost nebyla doposud silně narušena a znehodnocena. Proto jsou v DoKP i nadále přítomny nezaměnitelné a jedinečné harmonické vztahy v krajině, a to i ve vazbě na často proměněné sídelní útvary.“ Skutečnost, že dosud harmonická krajina je významným „bohatstvím“ území z hlediska celkového rozvoje, pohody bydlení, turismu atd., dokládají i vyjádření dotčených územních samosprávních celků a např. i Klubu českých turistů v Nýrsku. Odvolatelé dlouhodobě **nesouhlasí s hodnocením vlivu na krajinný ráz jako nikoli významně nepříznivého**, a to i po doplnění vyžádaném zpracovatelem posudku a zpochybňují **hodnocení vlivu plánované rekultivace (vodní plochy, zbytková jezera) na krajinný ráz** jako žádného až slabého s možným až pozitivním vlivem na krajinný ráz, neboť vodní plochy nejsou přirozeným krajinným prvkem tohoto místa krajinného rázu. O správnosti vyhodnocení vlivu na krajinný ráz lze důvodně pochybovat jak proto, že **posouzení vlivu na krajinný ráz k dokumentaci z května 2011, tak doplnění posouzení z roku 2013 provedla tatáž**

osoba (Ing. Michaela Popková, GET s.r.o.), tak také proto, že některé předpoklady posouzení prezentované v doplnění formou fotovizualizace („*plné či částečné skrytí místa záměru za vegetací*“) jsou zřejmě zavádějící, neboť realizace záměru (úprava pozemních komunikací) dokonce jako podmínku uvádí povinnost vykácení stávajících stromů a keřů (k tomu viz dále).

3. Kromě výše uvedených výhrad k samotné reálnosti zachování olšového luhu mají dále odvolatelé vážné **pochybnosti o vyhodnocení míry střetu s prvky územního systému ekologické stability** (dále jen „**ÚSES**“). V bodě I.2.3 (str. 10) Územní studie, kterou přikládáme k těmto námitkám, v tomto ohledu uvádí: „*Uvažovaný DP významně zasahuje do prvku regionálního biokoridoru, tento téměř přerušuje. Dokumentace EIA se ve vyhodnocování vlivů odvolává na zachování olšového luhu jako v daném prostoru nejvhodnější části regionálního biokoridoru, luh sice představuje rozlohou menší část pravobřežní strany biokoridoru, ale z hlediska migrace živočichů i rostlin je územím vhodnějším než jsou okolní pole a pastviny.*“ K tomuto odbornému hodnocení je nutné podotknout, že **v období těžby (16 let) se dá předpokládat, že jakoukoliv funkci pro migraci živočichů prostor luhu bude plnit minimálně. A i po ukončení těžby a po rekultivaci zůstane v severní části dobývacího prostoru rozsáhlé jezero jako mocná migrační bariéra významně omezující funkci regionálního biokoridoru.** Je nutné si uvědomit, že zbytková jezera po těžbě s hloubkou okolo 5 m budou spíše mrtvými vodními plochami, než přírodě blízkými biotopy. To jistě bude znamenat závažný zásah do prvků ÚSES.

4. **Městský úřad Klatovy, odbor životního prostředí** ve vyjádření v rámci procesu EIA ze dne 3. 9. 2012 uvedl, že ačkoli je podle dopravní studie nutné vykácet stávající stromy a keře podél místní komunikace, „*není uveden konkrétní rozsah kácení doprovodné vegetace, která spoludotváří ráz zájmové části krajiny*“, „*bude-li rozsah kácení takový, že dojde k zásahu do krajinného rázu ve smyslu § 12 zákona (o ochraně přírody a krajiny), považujeme za nutné zahrnout tuto skutečnost do posouzení vlivu na krajinný ráz*“. **Zpracovatel posudku se s tímto vyjádřením vypořádal nelogickým stanoviskem, že „pro kácení stromů a keřů je nutné postupovat podle vyhlášky MŽP č. 189/2013 Sb.“.** Je samozřejmě pravdou, že při zamýšleném kácení dřevin rostoucích mimo les je nutné postupovat podle zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, v platném znění (dále jen „**ZOPK**“) a jeho prováděcí vyhlášky, ale **nijak to neřeší připomínku v tom směru, bude-li nutné rozsáhlé kácení stávajících stromů a keřů podél místní komunikace (viz podmínky stanoviska EIA). Posouzení vlivu záměru na krajinný ráz, které mj. počítá s „*plným či částečným skrytím záměru za vegetací*“ (zřejmě lesní i nelesní), je tedy zavádějící.**

5. **Za krajně právně spornou je nutné považovat samotnou podmínku stanoviska EIA č. 48 „je nutné vykácet stromy a keře“.** V řízení o povolení kácení podle § 8 odst. 1 ZOPK se při shledání závažných důvodů kácení povoluje, nikoli nařizuje. Nadto se v uvedené podmínce v podstatě „*přikazuje*“ orgánu ochrany přírody, aby kácení povolil, upírá se mu tedy právo a povinnost správního uvážení, zda existují závažné důvody pro povolení kácení dřevin (toto správní uvážení vyžaduje § 8 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny). Je to v podstatě stejné, jako kdyby podmínka zněla „*je nutné zničit biotop zvláště chráněných živočichů*“ apod.

6. Vliv záměru na zemědělský půdní fond (dále jen „**ZPF**“) byl v procesu EIA hodnocen jako **významně nepříznivý** vzhledem **k rozloze pozemků** dotčených realizací záměru **a zastoupeným třídám** ochrany půd, včetně půd patřících do I. a II. třídy ochrany ZPF. Tvzení obsažené v části III. Hodnocení záměru, že „*na podkladě výsledků provedeného procesu posuzování vlivů na životní prostředí lze konstatovat,*

že vlivy realizace záměru stanovení dobývacího prostoru a následné těžby na životní prostředí z hlediska jejich velikosti a významnosti jsou vesměs málo významné a negativně neovlivní zdraví obyvatel a životní prostředí“, je proto v naprostém rozporu s tím, že se jedná o I. a II. třídu ochrany ZPF a že jde o kvantitativně velký zábor zemědělského půdního fondu.

7. Ve vyjádřeních dotčených územních samosprávných celků (město Janovice nad Úhlavou, město Nýrsko, obec Pocinovice, obec Brnířov) i osob z řad veřejnosti byla **opakovaně vyslovena zásadní kritika automobilové dopravy jako jediného přepravního prostředku vytěžených štěrkopísků a důvodné pochybnosti o závěrech ohledně (údajně přijatelných) vlivů předpokládaného dopravního řešení na bezpečnost v dopravě, veřejné zdraví a životní prostředí (hluk, vibrace, prašnost, zplodiny)**. Opakovaně bylo poukazováno na to, že by měla být **zvážena možnost přepravy významné části produkce štěrkopísků po železnici**, která přímo sousedí s dobývacím prostorem, jako řešení výrazně šetrnější k životnímu prostředí a lidskému zdraví. Na tato vyjádření reagoval zpracovatel posudku, resp. stanovisko EIA tak, že pro fázi přípravy zařadilo podmínku č. 14 „**Zvážit alternativní možnosti dopravy vytěžených štěrkopísků po železnici**“. Vyjádření města Janovice nad Úhlavou ze dne 18. 11. 2013, že nesouhlasí s postupem, kdy možnost dopravy po železnici je dána pouze ke zvážení (město znovu upozorňuje na to, že železnice přímo sousedí s uvažovaným dobývacím prostorem, a je tedy ideálním řešením dopravní obsluhy bez negativních dopadů na zastavěná území sídel a životní prostředí), vypořádal zpracovatel posudku nelogickým textem, že „*podmínku týkající se zvážení dopravy suroviny po železnici navrhl zpracovatel posudku*“. Vzhledem k významu dopravního řešení pro dopady záměru na životní prostředí a veřejné zdraví **nelze odsouzení odpovědi na tuto zásadní otázku (nadto ještě ve formě „nezávazného“, blíže nespecifikovaného „zvážení možnosti“)** z procesu posuzování vlivů záměru na pozdější fázi „navazujících“ řízení považovat za postup, který je v souladu s účelem zákona o EIA. V závazném stanovisku k ověření souladu ze dne 20. 1. 2016 pak byla tato podmínka vypuštěna. Odůvodnění vztahující se k vypuštění skupiny podmínek (č. 11, 12, 14, 32, 34 a 66) uvádí, že vypuštěny byly „*podmínky, jejichž plnění nepřísluší oznamovateli či se jedná o podmínky, které jsou ze své podstaty velmi obtížně kontrolovatelné či příliš obecné a jejich plnění nemá vliv na učiněné závěry posouzení vlivů záměru na životní prostředí*“. Z tohoto skupinového odůvodnění **nelze seznat, z jakého důvodu byla vypuštěna právě podmínka č. 14 o železniční dopravě**. Odvolatelé trvají na tom, že otázky dopravního řešení (výlučně automobilová doprava vytěžených štěrkopísků, vs. doprava po železnici) jsou podstatné z hlediska vlivu záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.

Podrobně problematiku dopravních vztahů v území rozebírá Územní studie, kterou odvolatelé přiložili ke svým námitkám. Ta v bodě I.3 (na str. 12 - 14) některá tvrzení v dopravní studii v rámci EIA označuje za jednoznačně nesprávná, jiná za sporná či obtížně „vynutitelná“. Argumenty užitá podatelem v procesu EIA, jakož i argumenty obsažené v předmětné územní studii shrňme takto:

Dopravní studie pořízená v rámci procesu EIA konstatuje, že **podmínky pro provoz těžké nákladní dopravy splňuje pouze silnice II/191, nikoliv však silnice II/192**, která spojuje silnici II/191 a I/22 západně od Klatov. Autoři územní studie k tomuto uvádí: „*Je otázkou, jakým způsobem bude toto směřování dopravy dodržováno. Zde je především problematický směr na Domažlice přes Klatovy. Od napojení lokality na silnici II/191 činí vzdálenost po napojení na silnici I/22 v prostoru Klatov 9,7 km a vzdálenost po silnici I/22 po napojení silnice II/192 13,6 km. Tedy celkem 23,3 km. V případě možného přímého napojení lokality na silnici II/192 pak vzdálenost do křižovatky silnic činí pouze 8,2 km. Rozdíl tedy činí 15,1 km. I v případě nemožnosti přímého napojení na silnici II/192 a využití výjezdu na silnici II/191 a následné trasy silnice II/192 přes okraj Nýrska činí délka této trasy 12,5 km a tedy rozdíl oproti předpokládané trase činí 10,8 km. Při předpokládaném počtu jízd v tomto směru 50 vozidel denně pak*

případná úspora dopravce již činí 755 km resp. 540 km za den. Zde je nutné si uvědomit, že jediné omezení na silnici II/192 byl starý most, která však byl nahrazen novou přeložkou včetně nového mostu přes Úhlavu. Jiná efektivní omezení na této silnici, kromě šířkového uspořádání, v podstatě neexistují. “

Z porovnání podkladů pořízených v procesu EIA s územní studií tedy vyplývá, že proces EIA vyšel z poněkud naivní představy, že řidiči budou používat trasu o desítky kilometrů delší, aniž by k tomu byli povinováni. V důsledku tohoto nerealistického přístupu pak nedošlo k řádnému posouzení vlivů na zdraví a na životní prostředí v procesu EIA.

Citovaná územní studie dále uvádí: „*Další problematickou otázkou je 20% podíl rozvozu těžného materiálu ve směru Nýrsko (Železnorudsko). To by podle této dokumentace činilo 152,4 tun denně, tedy cca 85 m³/den. Tento objem spotřeby je v tomto prostoru naprosto nereálný. Z toho vyplývá, že buď tento odhad rozvozu je chybný, nebo vytěžený materiál bude rozvážen do Německa přes hraniční přechody Železná Ruda/Bayerisch Emsenstein (do 7,5 t) nebo prostřednictvím silnice II/190 přes hraniční přechod Všeruby/Eschlkam (pouze pro regionální dopravu). Vzdálenost od připojení těžného ložiska na silnici II/191 po napojení na silnici II/184 u Všerub činí při využití silnice II/190 pouze 20,2 km. Zde je omezujícím prvkem most přes Úhlavu v Nýrsku, ale s ohledem na časový horizont otevření ložiska, lze již předpokládat realizaci obchvatové trasy (viz 1.AZÚR PK a ÚP Nýrsko), která by průjezd městem vyloučila a zároveň i zkrátila délku této možné trasy. Alternativní trasa na Všeruby se nabízí i v případě přímého napojení lokality těžby na silnici II/192 a dále přes Pocinovice na silnici I/22 a silnici II/184. Délka této trasy činí 21,8 km. Tedy jen o 1,6 km delší.*“ **Ani touto předpokládanou dopravní zatížeností pozemních komunikací se proces EIA nezabýval.**

Územní studie dále v části I.3.2 upozorňuje na problémy související s plánovanou přepravou štěrkopísku po silnici II/191 s tím, že tato již dnes vykazuje řadu dopravních závad spočívajících zejm. v uspořádání křižovatek mimo zastavěné území (zejm. křižovatka s napojením průmyslové zóny v Janovicích nad Úhlavou postrádající mj. chybějící pruh pro levé odbočení, ale i křižovatka silnic II/191 a II/171). Celou řadu závad pak územní studie v nadepsané části specifikuje při vlastním průjezdu silnice II/191 Janovicemi n. Ú. Zde může docházet po případném povolení záměru těžby k bezpečnostním rizikům souvisejícím s polohou Janovic po obou stranách této komunikace.

Závažná pochybení obsahuje dopravní studie pořízená v rámci procesu EIA co do napojení na silnici II/191. Jak je uvedeno v části I.3.3. územní studie, nelze naprosto souhlasit s konstatováním dopravní studie EIA, že není nutno upravit tuto křižovatku tak, aby splňovala podmínku křížení komunikací pod úhlem od 75° do 105°, neboť se jedná o připojení především těžké nákladní dopravy a návěsových souprav. Právě z tohoto důvodu jsou naprosto nezbytné stavební úpravy této křižovatky tak, aby odpovídaly ČSN 736101, a to včetně pruhu pro levé odbočení.

8. Navrhované dobývací prostory jsou situovány **přímo v povodí vodárenského toku Úhlava ve 3. stupni pásma hygienické ochrany povrchového vodního zdroje pro úpravnu vody Plzeň - Homolka a ve výhledově chráněném území pro jímání podzemních vod pro vodárenské účely.** Zároveň jsou umístěny **ve vyhlášeném záplavovém území řeky Úhlavy**, a to převážně v jeho aktivní části. **Vyhodnocení vlivů na povrchové a podzemní vody jako nevýznamných či odsouvání odpovědi na související otázky na pozdější monitoring a další opatření proto nelze považovat za správné.**

9. **Odvolatelé nesouhlasí s tím, že územně plánovací dokumentace umožňuje umístění dobývacího prostoru. Z toho, že v dané lokalitě bylo kdysi stanoveno chráněné ložiskové území, které musí automaticky být součástí jednotlivých územně plánovacích dokumentací, rozhodně automaticky nevyplývá, že jednotlivé územně plánovací dokumentace počítají s těžbou, resp. že ji umožňují.** To vyplývá i z některých vyjádření příslušných úřadů. Také ve vyjádření Městského úřadu Klatovy, odboru

výstavby a územního rozvoje ze dne 11. 12. 2003 zn. výst./3483/03, je uvedeno, že „(...) *schválený územní plán pro obec Janovice nad Úhlavou s tímto záměrem nepočítá, v dokumentaci je pouze vyznačena hranice chráněného ložiskového území. Dle informací u zpracovatelů územního plánu – Ing. arch. Vávry bylo zjištěno, že těžba štěrkopísků nebyla do schváleného územního plánu zahrnuta z důvodů nesouhlasu orgánu ochrany přírody ref. ŽP OkÚ Klatovy.*“ Tuto argumentaci lze dále doplnit argumenty obsaženými v **analytické části Územní studie**, kterou odvolatelé přiložili ke svým námitkám. Oblast plánované těžebny štěrkopísku je zásadami územního rozvoje zařazena do nově vymezené specifické oblasti **SON2 Specifická oblast Podhůří Šumavy** (k. ú. Nýrsko mimo k. ú. Stará Lhota a Zelená Lhota). Pro tuto oblast platí tato kritéria a podmínky pro rozhodování o změnách v území:

- výstavbu regulovat s ohledem na zachování příznivých podmínek životního prostředí a rekreačních předpokladů území;
- posilovat tradiční podnikatelské aktivity, navazující zejména na rozvoj cestovního ruchu a rekreace a využití místních zdrojů, např. dřevní hmoty;
- vytvářet územní podmínky pro rozvoj rekreace i mimo hlavní střediska.

Z toho pak vyplývají úkoly pro územní plánování obcí:

- vytvářet předpoklady pro posílení sídelní struktury regionu v návaznosti na infrastrukturní a hospodářské podmínky regionu, včetně nástupního prostoru do SOB1 Šumava;
- posilovat trvalé osídlení včetně přiměřeného rozvoje druhého bydlení (s ohledem na rekreační zatížení území);
- při vymezování ploch pro rozvoj obcí vycházet z požadavků na zajištění některých funkcí pro SOB 1 (území NP a CHKO Šumava), zejména ubytovacích kapacit a vybavenosti cestovního ruchu.

Z výše uvedeného vyplývá, že **zamýšlený záměr těžby štěrkopísků není v souladu s nadřazenou územně plánovací dokumentací**. Naopak - s ohledem na jí definované priority (stabilizace obyvatelstva a zejména rozvoj cestovního ruchu s důrazem na zachování příznivých podmínek životního prostředí) je v přímém protikladu! **Navíc je třeba zdůraznit, že záplavové území řeky Úhlavy pokrývá téměř celou plochu uvažované těžby.**

10. Ve vyjádření Města Janovice n. Ú. ze dne 18. 11. 2013, dále ve vyjádření subjektu Kontrolní skupina.cz o.s. a ve vyjádření veřejnosti VZOR A se napadá procesní nedostatek spočívající v tom, že **zpracovatel posudku EIA porušil § 9 odst. 5 zákona o EIA tím, že jím vyžádané aktualizace příloh dokumentace mají charakter přepracování, resp. doplnění dokumentace**, nikoli přípustného vyžádání „*dalších údajů nezbytných pro zpracování posudku*“ podle § 9 odst. 6 zákona.² Zpracovatel posudku, resp. stanoviska EIA (jak bylo uvedeno výše, stanovisko EIA všechna vyjádření k posudku vypořádává pouze tím, že uvádí „*vypořádání vyjádření zpracovatelem posudku*“) se s touto námitkou vypořádává tak, že „*samozřejmě bylo naplněno znění § 9 odst. 4, 5 a 6 zákona*“. **Vypořádání způsobem, že zákonnost postupu v určité sporné otázce je „samozřejmá“, je naprosto**

² Opatřeny byly konkrétně:

- a) Zoologický inventarizační průzkum, aktualizace srpen 2013,
- b) Botanický průzkum, aktualizace srpen 2013,
- c) Usnesení MěÚ Nýrsko, stavební úřad a odbor životního prostředí a silničního hospodářství ze dne 3. 6. 2013 k ÚPD,
- d) Vyjádření MěÚ Klatovy, odbor výstavby a územního plánování ze dne 10. 6. 2013 k ÚPD, e) Doplnění hydrogeologického posouzení těžby štěrkopísků, Petrovice nad Úhlavou, srpen 2013,
- e) Doplněk posouzení vlivu navrhované stavby a využití území na krajinný ráz, 2013.

nepřezkoumatelné. Vypořádání logickým, srozumitelným způsobem neosvětluje, jak obecně chápe rozdíl mezi zákonem zakázaným přepracováním, resp. doplňováním dokumentace, a zákonem připuštěným vyžádáním dalších údajů nezbytných pro zpracování posudku, a neuvádí podle tohoto obecného výkladu, proč oznamovatelem doplněné podklady považuje v daném případě za postup v souladu s § 9 odst. 6 zákona o EIA, nikoli za postup v rozporu s § 9 odst. 5 tohoto zákona. Že zpracovatel posudku nemá v uvedené záležitosti jasno, či že jde přinejmenším o záležitost spornou, dokládá i samotný průvodní text v dokumentu zvaném Doplnění informací vyžádaných zpracovatelem posudku ze srpna 2013, kde zpracovatelka dokumentace Ing. Barbora Vorlová uvádí, že „*vzhledem k tomu, že nebyla dokumentace vrácena a žádost byla podána podle § 9 odst. 6 zákona, nelze vyhovět požadavkům zpracovatele posudku na zapracování jednotlivých bodů do textu stávající dokumentace*“. **Výhrady spočívající v tom, že dokumentace měla být podle § 8 zákona o EIA vrácena oznamovateli k doplnění a že zvoleným postupem byl porušen zákon, je tedy třeba považovat za nevyvrácené,** tím spíše, že např. ve vyjádření veřejnosti VZOR A je srozumitelně vysvětlen právní názor na rozdíl mezi § 9 odst. 5 a § 9 odst. 6 zákona o EIA.

11. V průběhu procesu EIA a zejm. v souhlasném závazném stanovisku EIA, nebyla dostatečným a zákonným způsobem vypořádána hluková a vibrační zátěž způsobená těžbou v navrhovaném dobývacím prostoru. V rámci procesu EIA byla pořízena jako příloha č. 1 dokumentace EIA akustická studie, kterou zpracovali Ing. Irena Dušková a Emil Moravec ze společnosti GET s. r. o. v květnu 2012. Ta obsahuje na str. 6 a násl. správné definice převzaté z právních předpisů, nicméně **chybně vychází z nesprávného pojetí tzv. staré hlukové zátěže.**

Zpracovatelé akustického posudku v části 3.2 dovozují následující:

„(...) Nejvyšší přípustnou ekvivalentní hladinu akustického tlaku *A* v chráněném venkovním prostoru pro hluk z dopravy v okolí komunikace II/191 v obytné zástavbě obcí Petrovice nad Úhlavou, Janovice na Úhlavou, Starý Láz a Nýrsko lze doporučit následovně:

Denní doba (6.00 – 22.00 hodin) $LA_{eq,T} = 50 + 10 = 60 \text{ dB}$

$LA_{eq,T} = 50 + 20 = 70 \text{ dB}$

Poznámka:

Hodnota hygienických limitů je pouze návrhová. Rozhodující je stanovisko místně příslušného Úřadu HS.“

S výše citovaným závěrem o výši hlukových limitů nemohou odvolatelé souhlasit. **Odvolatelé se domnívají, že právně konformní přístup k tzv. staré hlukové zátěži a k (ne)překročení hlukových norem je následující:**

1. Pro přiznání režimu staré hlukové zátěže je rozhodující hodnota ekvivalentní hladiny akustického tlaku v chráněném venkovním prostoru stavby, která byla zjištěna měřením nebo výpočtem a vyjadřuje stav hlučnosti vzniklý do 31. 12. 2000. **Tato hodnota nesmí být v následujících letech překročena, aby mohl být zachován režim staré hlukové zátěže.** Dojde-li v průběhu času po rozhodném datu ke zvýšení hlučnosti v posuzovaných chráněných prostorech nad tuto hladinu, pak se již nejedná o stav hlučnosti, který existoval k rozhodnému datu, ale o stav, který z definice již nemůže být posuzován jako stará hluková zátěž. **Stav hlučnosti vzniklý k 31. 12. 2000 nebyl dostatečně prokázán.**
2. **Nepovažujeme za prokázané, že by v současné době nebyla ekvivalentní hladina akustického tlaku v chráněném venkovním prostoru stavby stejná nebo vyšší, než v roce 2000.** Proto **nelze institut staré hlukové zátěže pro posuzovaný záměr aplikovat.**

I pokud by však platily výše citované teze zpracovatelů akustické studie, namítáme, že místně příslušná krajská hygienická stanice nevyslovila žádný závazný názor, zda má, nebo nemá být korekce na tzv. starou hlukovou zátěž aplikována. To ostatně konstatuje i zpracovatel posudku ve svém vyjádření k části D.I.1. dokumentace, když uvádí: „V místech, kde se stará hluková zátěž dá uplatnit (teoreticky i pro komunikaci II/191), platí výsledný hygienický limit 70 dB. Ve vyjádření KHS Plzeňského kraje se sídlem v Plzni, územní pracoviště Klatovy ze dne 3. září 2012 pod zn. 21/15893/2012 Ing. Kovandové, (vedoucí oddělení hygieny obecné a komunální) nebylo k problematice, staré hlukové zátěže z dopravy uvedeno žádné odborné stanovisko.“

Bez ohledu na to, zda se korekce vlivem tzv. staré hlukové zátěže uplatní, či nikoliv, **nelze dobývací prostor do daného území umístit, neboť hluková zátěž je v okolí předmětné pozemní komunikace již nyní nadlimitní** (a to je, zejm. pokud nepřipustíme uplatnění institutu staré hlukové zátěže v území). Tento svůj názor opírají odvolatelé např. o rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2012, č. j. 1 As 135/2011-246, dle něhož **nelze umísťovat do nadměrně zatíženého území další záměry, byť se zanedbatelným příspěvkem, protože součet zanedbatelných záměrů může ve svém důsledku vést ke značnému zhoršování situace v nadlimitně zatížené oblasti.**

Nadlimitnost stávající hlukové zátěže je přitom zřejmá z části 5.2.2 akustické studie nazvané „Posuzované území – výběr referenčních výpočtových bodů.“ V něm je popsán výběr referenčních bodů a její součástí je také tabulka č. 7: Srovnání hodnocených variant – komunikace II/191. U bodu č. 4, tedy v Janovicích nad Úhlavou č. p. 128 činí stávající hluková zátěž L_{Aeq} 70,1 dB a v případě spuštění těžby štěrkopísku by hluková zátěž činila L_{Aeq} 70,5 dB. Stejně údaje obsahuje akustická studie i u bodu č. 7. V části 5.3.1 akustické studie je pak uvedeno: „Venkovní prostory podél komunikace II/191 (v obci Janovice nad Úhlavou) jsou již v současné době zatěžovány hlukem ze stávající dopravy (podle výsledků sčítání dopravy ŘSD v roce 2010). Současná situace v oblasti obytné výstavby podél komunikace II/191 (Janovice nad Úhlavou) je taková, že v kritických částech obce dosahují hodnoty ekvivalentních hladin akustického tlaku hodnot téměř 70 dB. V referenčním výpočtovém bodě č. 4 a 7 byly výpočtem zjištěny dokonce hodnoty vyšší. Překročení limitní hodnoty je však v těchto případech, s uvažováním chyby výpočtu, neprokazatelné. V případě realizace záměru dojde k nárůstu hladin hluku z dopravy o 0,4 dB, což je změna lidským uchem nepostřehnutelná, neboť minimální přírůstek hlasitosti, který je slyšitelný lidským uchem, se přibližně rovná 3 decibelům. Při hodnocení změny hodnot hlukového ukazatele stanovených výpočtem toutéž výpočtovou metodou, nelze považovat za hodnotitelnou změnu jejich rozdíl pohybující se v intervalu 0,1 – 0,9 dB.“

Z výše uvedeného důvodu nelze proto souhlasit se závěrem uvedeným v části 9. akustické studie, že „na základě vyhodnocení výstupů lze konstatovat, že provoz posuzované těžby resp. transport produktů těžby nákladní automobilovou dopravou bude spojen s mírným příspěvkem k dopravní a následně hlukové zátěži dotčených komunikací. Tento příspěvek se pohybuje v řádech desetin dB, a to v zástavbě všech hodnocených obcí. Z výpočtů provedených v této hlukové studii, jejich výsledky jsou shrnuty v tabulce č. 7, vyplývá, že stav hlučnosti v chráněných venkovních prostorech staveb a chráněných venkovních prostorech způsobený hlukem z dopravy na komunikaci II/191, již v současné době (varianta NULOVÁ) vyhoví nejvýše přípustným hodnotám $L_{Aeq,T}$ stanoveným NV č. 272/2011 Sb., tj. 70 dB. (při použití korekce na starou hlukovou zátěž – viz tabulka 1 a kapitola 3.2.1). Ve dvou referenčních bodech (obec Janovice nad Úhlavou) bylo detekováno mírné překročení tohoto hygienického limitu – o 0,1 dB.

Toto překročení, je však s přihlédnutím k chybě výpočtu, neprokazatelné. Realizace záměru tuto skutečnost nezmění, neboť hodnocení změny hodnot hlukového ukazatele stanovených výpočtem toutéž výpočtovou metodou, nelze považovat za hodnotitelnou změnu jejich rozdíl pohybující se v intervalu 0,1 – 0,9 dB. “ Tento závěr přitom přebírá i dokumentace a posudek EIA.

Jak uvádí autor posudku ke kapitole D.I., „*nebyly posuzovány vlivy záměru na hlukovou situaci pro období přípravy a provádění záměru a pro období sanace a rekultivace. Přílohy č. 1 až 11 (uvedené na straně 29) studie nebyly v textu Akustické studie obsaženy.*“ Podatel dodává, že v takovém případě **není akustická studie úplná a proces EIA neproběhl právně konformně.**

Jak uvádí i stanovisko EIA, „*v období skryvkových prací prokázaly výpočty akustické studie překračování hygienického limitu pro denní dobu (6.00 až 22.00 hodin) 50 dB dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, v chráněném venkovním prostoru objektu č. p. 88 (nyní neobydleném), a to o 9,6 dB.*“ **Stanovisko EIA i závazné stanovisko k ověřování souladu je v rozporu s právem, pokud takovéto flagrantní překročení hlukové zátěže považuje za akceptovatelné.**

3. Neskončené řízení o výjimce ze zákonné ochrany zvláště chráněných druhů – návrh na přerušování řízení o stanovení dobývacího prostoru

Odvolatelé mají za to, že vztah výjimky z ochrany zvláště chráněných druhů udělované podle § 56 ZOPK k „finálnímu“ rozhodnutí (v tomto případě rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru) je **shodný jako v případě územního rozhodnutí**, kdy správní soudy dovodily, že **výjimky podle § 56 ZOPK musejí být vydávány před rozhodnutím o umístění stavby** (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 37/2005-154 ze dne 14. 2. 2008). **Řízení o stanovení dobývacího prostoru necht' je přerušeno do pravomocného ukončení řízení o výjimce z ochrany zvláště chráněných druhů dle § 56 ZOPK.**

4. Nezákonnost závazného stanoviska Krajské hygienické stanice Plzeňského kraje se sídlem v Plzni ze dne 6. 10. 2016, č. j. KHSPL/22594/21/2016 pro dobývání výhradního ložiska štěrkopísků Petrovice nad Úhlavou

Podle ustanovení § 11 zákona č. 17/1992 Sb., o životním prostředí, ve znění pozdějších předpisů, nesmí být území zatěžováno lidskou činností nad míru únosného zatížení. Podle ustanovení § 12 odst. 1 téhož zákona určují přípustnou míru znečišťování životního prostředí mezní hodnoty stanovené zvláštními předpisy; tyto hodnoty se stanoví v souladu s dosaženým stavem poznání tak, aby nebylo ohrožováno zdraví lidí a aby nebyly ohrožovány další živé organismy a ostatní složky životního prostředí. Podle odst. 2 téhož ustanovení musejí být mezní hodnoty stanoveny s přihlédnutím k možnému kumulativnímu působení nebo spolupůsobení znečišťujících látek a činností. Ustanovení § 13 zákona č. 17/1992 Sb. stanoví, že lze-li se zřetelem ke všem okolnostem předpokládat, že hrozí nebezpečí nevratného nebo závažného poškození životního prostředí, nesmí být pochybnost o tom, že k takovému poškození skutečně dojde, důvodem pro odklad opatření, jež mají poškození zabránit. Velmi konkrétně pak míru únosného zatížení území či limity území stanoví předpisy o ochraně veřejného zdraví, zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, a nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací.

Podle názoru odvolatelů je další, byť jakkoliv malé, navýšení již nadlimitní hlukové zátěže a nadlimitní zátěže z přenosu vibrací v důsledku realizace záměru (skrývkové a následně těžební práce, výstavba valu, odvoz vytěžené suroviny, následná rekultivace atd.) po právní stránce nepřípustné. Lokalita, na níž má být dobývací prostor stanoven, je již v současné době nadlimitně zatížena hlukem. V tomto směru odkazujeme na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 1. 2012, č. j. 1 As 135/2011 – 246, z něhož vyplývá, že argumentace zachováním korekce pro starou hlukovou zátěž z důvodu navýšení hlučnosti do 0,9 dB je bez dalšího nezákonná.

Závazné stanovisko KHS je nezákonné i z toho důvodu, že zde **nelze aplikovat korekci pro tzv. starou hlukovou zátěž**. V této věci si dovolíme odkázat na argumentaci uvedenou výše v čl. II tohoto vyjádření.

5. Nezákonnost souhlasu Ministerstva životního prostředí coby orgánu ochrany zemědělského půdního fondu č. j. 47008/ENV/16, 627/520/16 ze dne 20. 7. 2016

Ministerstvo životního prostředí, orgán ochrany zemědělského půdního fondu podle § 13 odst. 1 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů věcně příslušné podle § 17 písm. b) zákona udělilo právnické osobě Klatovské štěrkopísky, s. r. o. souhlas k předloženému návrhu na stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou pro dobývání výhradního ložiska štěrkopísku Petrovice nad Úhlavou, číslo ložiska B 3 016 000.

Tento souhlas **prakticky zcela postrádá odůvodnění**. Za řádné odůvodnění závazného stanoviska nelze v žádném případě považovat následující formulaci orgánu ochrany ZPF: „Žadatel v souladu se zněním § 6 odst. 2 zákona a § 5, resp. přílohy č. 4 Vyhlášky č. 13/1994 Sb., kterou se upravují některé podrobnosti ochrany zemědělského půdního fondu (dále jen ‚vyhláška‘) k předmětné žádosti doložil veškeré podklady vyžadované zákonem pro posouzení jeho žádosti. Pro zvážení a vyhodnocení doložených a zákonem vyžadovaných podkladů žádosti bylo zjištěno, že řešení navrhované žadatelem je z hlediska ochrany ZPF a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů ve srovnání s dalšími uvažovanými možnými řešeními nejvýhodnější, neboť v maximální možné míře respektuje zásady plošné ochrany zemědělského půdního fondu stanovené § 4 odst. 1 b, d, zákona. Na základě tohoto zjištění má ministerstvo řešení navržené žadatelem za důvodně nejvýhodnějším řešením z hlediska ochrany zemědělského půdního fondu a ostatních zákonem chráněných obecných zájmů, a proto bylo možné k předloženému záměru žadatele udělit souhlas k návrhu na stanovení dobývacího prostoru.“

Je zcela zjevné, že dotčený orgán ochrany zemědělského půdního fondu nesplnil svou roli, když jeho závazné stanovisko **zcela postrádá věcné odůvodnění**. Podle judikatury (viz např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 27. 2. 2014, č. j. 30 A 57/2012-84) v takovémto případě správní **orgán, který řízení vede (v našem případě obvodní báňský úřad), musí takový souhlas sám posoudit**. Je oprávněn (a povinen) **zabývat se úplností, určitostí a srozumitelností závazného stanoviska**, jakož i tím, zda se správní orgán příslušný k vydání závazného stanoviska nedopustil **zjevného skutkového nebo právního pochybení**. Podle našeho názoru je namíste **vrátit souhlas MŽP coby orgánu ochrany ZPF k doplnění**.

6. Absence závazného stanoviska orgánu ochrany zemědělského půdního fondu podle § 9 zákona o ochraně zemědělského půdního fondu

Jak bylo uvedeno výše pod bodem V těchto námitek, byl v předmětném řízení o stanovení dobývacího prostoru vydán souhlas orgánu ochrany zemědělského půdního fondu podle § 6 odst. 2 zákona o ochraně ZPF, podle kterého musí být návrhy na stanovení dobývacích prostorů projednány s orgány ochrany zemědělského půdního fondu a před schválením opatřeny jejich souhlasem. **Ve správním spisu však postrádáme souhlas orgánu ochrany zemědělského půdního fondu, který by měl být vydán podle § 9 odst. 1 téhož zákona („K odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu pro nezemědělské účely je třeba souhlasu orgánu ochrany zemědělského půdního fondu. Záměr, který vyžaduje odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, nelze povolit podle zvláštních právních předpisů bez tohoto souhlasu, s výjimkou případů uvedených v odstavci 2.“). Bez tohoto souhlasu nelze o stanovení dobývacího prostoru rozhodnout.**

7. Nenaplnění požadavku stanoviska Povodí Vltavy, státního podniku, ze dne 15. 3. 2016, zn. 9188/2016/342/Ron, SP – 2016/2319

Správce povodí podal na základě ustanovení § 54 odst. 4 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) ve znění pozdějších předpisů a vyhlášky Ministerstva zemědělství č. 432/2001 Sb., o dokladech žádosti o rozhodnutí nebo vyjádření a o náležitostech povolení, souhlasů a vyjádření vodoprávních úřadů k předložené projektové dokumentaci stanovisko, že uvedený záměr je možný za předpokladu splnění těchto podmínek:

1. Dle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon) ve znění pozdějších předpisů bude zpracován havarijný plán platný po dobu stavby a pro provoz dobývacího prostoru.
2. Bude vypracován povodňový plán platný pro dobu stavby a pro provoz dobývacího prostoru.“

Tento havarijný plán a povodňový plán nejsou ve správním spisu obsaženy. Do doby jejich zpracování nelze po právu rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru vydat.

8. K vyjádření Správy a údržby silnic Plzeňského kraje, příspěvkové organizace ze dne 22. 8. 2016, zn. 2119/16/SÚSPK-K

Správa a údržba silnic Plzeňského kraje vydala jako organizace pověřená majetkovou správou silnic II. a III. tříd na území bývalého okresu Klatovy vyjádření ke stanovení dobývacího prostoru, ke kterému téhož dne vydala dodatek. Správa a údržba silnic uvedla, že **požaduje pro vydání stanoviska doplnění žádosti těžební organizace o plán rozsahu denní těžby, způsobu dopravy (kolik nákladních automobilů nebo souprav a jejich hmotnost) a plán trasy nebo tras odvozu vytěženého materiálu. Tyto údaje nebyly do správního spisu doplněny, a rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru proto nelze vydat.**

9. K vyjádření Městského úřadu Klatovy, odboru životního prostředí, sp. zn. ZN/ŽP/2162/15, č. j. ŽP/2818/16/Šp – souhlasu vodoprávního úřadu (závazné stanovisko)

Vodoprávní úřad udělil svůj souhlas podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. a), c) a e) vodního zákona. Nicméně tento souhlas vydaný formou závazného stanoviska obdobně jako výše komentovaný souhlas orgánu ochrany ZPF neobsahuje žádné myšlenkové úvahy – jen odkaz na stanovisko správce povodí

a vyjádření účastníka řízení – Povodí Vltavy s. p. Praha, závod Berounka, Plzeň ze dne 15. 3. 2016 pod zn: 9188/2016-342/Ron SP-2016/2319 plus jednověté odůvodnění podmínek, z něhož není vůbec zřejmé, proč s předmětným stanovením dobývacího prostoru souhlasí. **Toto závazné stanovisko je tedy nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a mělo by být báňským úřadem vráceno k dopracování.** Navíc jde o závazné stanovisko zmatečné, neboť jeho formulace „*Připomínka správce ... vodního toku Petrovický potok pod bodem číslo 1 byla zohledněna v podmínkách souhlasu pod bodem 4, následně připomínky uvedené pod body číslo 2 a 3 je nutno uplatnit v řízení vedeném příslušným stavebním úřadem*“ směřuje ke stavebnímu řízení – není totiž naprosto zřejmé, jaké řízení vedené stavebním úřadem má vodoprávní úřad na mysli.

10. K vyjádření Městského úřadu Klatovy, odboru výstavby a územního plánování, č. j. OVÚP/4919/16/Kr, ze dne 25. 7. 2016

Městský úřad Klatovy, odbor výstavby a územního plánování, jako obecní úřad obce s rozšířenou působností, v přenesené působnosti podle § 6 odst. 1 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a jako místně příslušný stavební úřad podle § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu do předmětného řízení o stanovení dobývacího prostoru sdělil, že v územně plánovací dokumentaci ÚP Nýrsko je hranice chráněného ložiskového území – DP Bystřice nad Úhlavou vyznačena = záměr je v souladu s územně plánovací dokumentací. V tomto ohledu se ovšem Městský úřad Klatovy dopouští „krátkého spojení.“ Patrně z neznalosti věci **ztotožňuje existenci chráněného ložiskového území s přípustností stanovení dobývacího prostoru. Činí tak přesto, že sám cituje z Územní plánu města Nýrsko následující pasáž:** „*Na předmětném území se v současné době vyskytuje jediné chráněné ložiskové území. Je to ložisko šterkopísků č. 7016000000 Petrovice nad Úhlavou. Protože se eventuální těžba tohoto ložiska dostává do významného rozporu s cíli ochrany přírody, doporučuje se zrušení tohoto chráněného ložiskového území.*“

Odvolatelé naprosto nesouhlasí s výše uvedeným vyjádřením orgánu územního plánování. Naopak se domnívají, že Územní plán města Nýrsko stanovení dobývacího prostoru vylučuje. Na podporu tohoto svého názoru si dovolují odkázat na obsah území studie přiložené k jejich námítkám. Základní koncepce rozvoje území je v Územním plánu města Nýrsko pojata tak, že „*při utváření krajiny je důraz kladen, při zachování jejího původního charakteru, na postupnou přeměnu ze zemědělské produkční funkce na funkci rekreační, zejména v těch oblastech, kde se nacházejí méně kvalitní zemědělské půdy.*“ V územním plánu města Nýrsko nejsou vymezeny žádné plochy pro dobývání nerostů ani hranice případného dobývacího prostoru – viz výřez ÚP Nýrsko obsažený v územní studii.

11. K závaznému stanovisku Městského úřadu Klatovy, Odboru životního prostředí, ZN/ŽP/1920/15, č. j. ŽP/8375/15 Br, ze dne 16. 11. 2015

Toto závazné stanovisko bylo vydáno podle § 12 odst. 2 ZOPK. Za znaky přírodní charakteristiky krajinného rázu, které se v místě krajinného rázu uplatňují, jsou v něm označeny významné krajinné prvky ze zákona (lesy, vodní toky – řeka Úhlava, Petrovický potok, údolní niva vodních toků) a rozptýlená zeleň (doprovodná zeleň cest, remízky, břehové porosty vodních toků, místy rozšířených do lužních porostů). Zemědělská půda v dotčeném území je využívána jako orná půda, louky a pastviny.

V krajině dotčeného krajinného prostoru se podle vyjádření orgánu ochrany přírody nachází výrazné partie s vysokým podílem přírodních prvků. Podíl lučních a polních partií s rozptýlenými a liniovými porosty podél vodotečí a podíl lesnatých porostů v horních úrovních krajinného prostoru je v harmonickém souladu a svým měřítkem odpovídá do značné míry ještě dochovanému přírodnímu charakteru území s harmonicky vyváženou složkou lidských sídel a stop tradičního hospodářství. Vysoká působivost prostorové scény krajinného prostoru a jeho jedinečnost nebyla doposud silně narušena a znehodnocena výraznou intenzitou lidské činnosti.

Dotčený orgán ochrany přírody hodnotí vliv realizace navrženého záměru na krajinný ráz v rozmezí slabý až středně silný ve fázi probíhající těžby a v rozmezí slabý až žádný po ukončení těžby a následné sanaci a rekultivaci. Na toto hodnocení má významný vliv dočasnost těžby a následné provedení sanačních a rekultivačních prací. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem lze navržený záměr z hlediska dopadů na krajinný ráz a jeho ochranu považovat za únosný, dočasné umístění výrobního zařízení lze v řešené lokalitě akceptovat.

Odvolatelé dlouhodobě nesouhlasí s hodnocením vlivu na krajinný ráz jako nikoli významně nepříznivého, a to i po doplnění vyžádaném zpracovatelem posudku a zpochybňují hodnocení vlivu plánované rekultivace (vodní plochy, zbytková jezera) na krajinný ráz jako žádného až slabého s možným až pozitivním vlivem na krajinný ráz, neboť vodní plochy nejsou přirozeným krajinným prvkem tohoto místa krajinného rázu. Odvolatelé jsou přesvědčeni, že účelem institutu krajinného rázu je ochrana estetické a přírodní hodnoty stávající krajiny, nikoli vytváření „krajiny nové“. Ostatně, to se zřejmě domnívá i sám orgán ochrany přírody, který souhlas k zásahu do krajinného rázu vydal, protože uvádí, že „*navržený záměr nesníží nepřipustně či trvale současnou kvalitu území a jeho stávající hodnoty*“. Jak plánovaná rekultivace s vodními plochami a zbytkovými jezery může znamenat slabý až žádný vliv na krajinný ráz „*území dochovaného přírodního charakteru s harmonicky vyváženou složkou lidských sídel a stop tradičního hospodářství*“ atd., jak je orgán ochrany přírody správně popsal, však tento orgán nijak neobjasnil.

Kromě toho si dovoluji upozornit na to, že **olšový luh, jakožto významná součást krajinného rázu je výrazně ohrožen tím, že po vytěžení šterkopísků v předmětném dobývacím prostoru dojde k poklesu hladiny podzemních vod o 0,5 – 3 m, dojde k většímu osušování svrchní části horninového profilu, lužní les bude také méně zaplavován, protože povodňová voda odteče přednostně těžebnou, později vzniklými jezery, nikoli lužním lesem. Z toho vyplývá, že olšový luh je těžbou v dobývacím prostoru ohrožen na své existenci a jeho zánikem bude výrazně snížen krajinný ráz dané lokality.**

Vzhledem k tomu, že po ukončení těžby a provedení sanací a rekultivací mají zůstat na území dobývacího prostoru, o jehož stanovení je vedeno toto řízení, nové cizorodé prvky, jako jsou rozsáhlé vodní plochy, nemohou odvolatelé se závěry dotčeného orgánu ochrany přírody o únosnosti zásahu do krajinného rázu souhlasit.

12. K souhlasu Městského úřadu Klatovy, odboru životního prostředí, sp. zn. ZN/ŽP/2112/15, č. j. ŽP/9212/15/Ku, ze dne 4. 1. 2016 se zásahem do významného krajinného prvku dle § 4 odst. 2 ZOPK

Orgán ochrany přírody vydal dále souhlas podle § 4 odst. 2 ZOPK k zásahu do významného krajinného

prvku (dále jen „VKP“) údolní niva Úhlavy.

Odvolatelé namítají, že nebylo vydáno závazné stanovisko k zásahu do dalších významných krajinných prvků ze zákona, jejichž ovlivnění nelze vyloučit, a to VKP vodní tok řeka Úhlava a Petrovický potok.

Odvolatelé rovněž zásadně nesouhlasí s úvahou, ze které orgán ochrany přírody, jak uvádí, vycházel, a to, že „VKP je celá široká údolní niva Úhlavy a záměr přímo dopadá pouze na její malou část“. Podle metodického materiálu MŽP (v příloze) je „zásah třeba posuzovat lokálně vzhledem k místu, nikoli k toku (analogicky k údolní nivě) jako celku“. Přístup, podle něhož by byl chráněn před poškozováním a ničením jen „celý“ VKP ze zákona (tj. např. celý VKP vodní tok od pramene k ústí, celá údolní niva), je zjevně absurdní, neboť zásah, který by poškodil či zničil „celý“ takový VKP si ani nelze reálně představit. Naopak se musí hodnotit vliv zamýšleného zásahu na ekologicko-stabilizační funkci VKP v místě, které by bylo záměrem zasaženo. Orgán ochrany přírody přiznává, že „těžební činností dojde k úplnému odstranění půdního horizontu a ke zcela zásadnímu ovlivnění koloběhu látek a toků energie v části ekosystému o ploše 274315 m²“.

Orgán ochrany přírody udělený souhlas odůvodnil mj. tím, že „území uvnitř navrhovaného DP nebude odtěženo beze zbytku, středová část, kterou tvoří olšový luh, bude zachována a zároveň nebude odtěžené území jižně od Petrovického potoka tak, aby nebylo dotčeno jeho koryto.“ **K tomu odvolatelé podotýkají, že záměr uvažuje i s přemístěním koryta Petrovického potoka. Především ale nepovažují představu orgánu ochrany přírody o nedotčení olšového luhu za realistickou a pravděpodobnou (k tomu viz výše).** S ohledem na pokles hladiny podzemní vody a ohrožení existence olšového luhu těžbou nemohou odvolatelé souhlasit s tím, že funkčnost prvků územního systému ekologické stability bude omezena pouze při vlastní dobývací činnosti. Z týchž důvodů nesouhlasí ani s tím, že těžbou přímo nezasažená centrální partie území bude zajišťovat omezenou funkčnost regionálního biokoridoru po dobu prací na lokalitě. Závěr orgánu ochrany přírody, že po rekultivaci území bude dán předpoklad pro znovuosídlení území a ke zvýšení jeho biodiverzity pak považují odvolatelé pouze za ničím neodůvodněnou optimistickou tezi, která je z výše uvedených důvodů velmi nepravděpodobná.

Odvolatelé rovněž nesouhlasí s hodnocením (podhodnocováním) významu VKP (a tedy i uvážení o závažnosti zásahu do něj a jeho ekologicko-stabilizační funkci) tvrzením, že „zájmové území je v měřítku širšího okolí bez výskytu vzácnějších druhů rostlin či živočichů vázaných výskytem pouze na záměrem dotčené území“. Aktuálně probíhá řízení podle § 56 ZOPK o povolení výjimky ze zákonných zákazů pro 12 zvláště chráněných druhů živočichů (rozhodnutí prvostupňového orgánu o povolení výjimky bylo již dvakrát zrušeno na základě odvolání odvolatelů pro nezákonnost); samo vedení tohoto řízení popírá tvrzení, že zájmové území je bez výskytu vzácnějších druhů rostlin či živočichů. Odvolatelé v řízení podle § 56 ZOPK opakovaně poukazovali na úzkou spojitost ochrany zvláště chráněných druhů a jejich biotopu s ochranou VKP a jeho funkčnosti v dotčeném území a byli s těmito svými výhradami odkazováni právě na samostatné postupy před příslušné orgány ochrany přírody podle části druhé ZOPK (Obecná ochrana přírody).

V souhlasu Městského úřadu Klatovy k zásahu do VKP údolní niva Úhlavy se však úvahy o významu ochrany VKP a zejména olšového luhu jako jeho nejcennější součásti, jejíž funkčnost by podle optimistických, avšak nejistých předpokladů, měla být zachována, pro zde se vyskytující organismy

včetně druhů zvláště chráněných téměř neobjevují.

Správně se uvádí význam dřevin pro ekologicko-stabilizační funkci VKP a pro zde se vyskytující organismy, avšak podmínka kácení jen v nejnutnějším rozsahu je v podstatě nekontrolovatelná a nevymahatelná.

Odvolatelé k správním aktům orgánů ochrany přírody v oblasti obecné ochrany (VKP a krajinný ráz, s předpokladem nutného kácení dřevin a tedy později též povolení podle § 8 odst. 1 ZOPK) na závěr podotýkají, že po víceméně správném popisu stávajících vysokých hodnot přírody a krajiny, která by měla být záměrem dotčena (zničena), nacházejí velmi slabé argumenty pro to, proč toto zničení stávajících hodnot je únosné (vytvoření nové krajiny, nových biotopů, atd.). Prvním krokem by však vždy měla být úvaha, zda toto zničení stávajících hodnot, krajiny, ekosystémů, biotopů je vůbec nutné, až při přesvědčivé odůvodněné odpovědi na tuto otázku stanovení podmínek zmírňujících dopady záměru atd.

13. K závaznému stanovisku Městského úřadu Klatovy, odboru výstavby a územního plánování spis. zn. OVÚP/1441/17/Ma, č. j. OVÚP/1484/17/Ma ze dne 3. 3. 2017

Městský úřad Klatovy, odbor výstavby a územního plánování, jako stavební úřad příslušný podle § 13 odst. 1 písm. c) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), a jako místně příslušný stavební úřad podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vydal pro pozemky v katastrálním území Petrovice nad Úhlavou, podle ustanovení § 149 odst. 1 a § 136 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů souhlasné závazné stanovisko. **Toto stanovisko považují odvolatelé za neodůvodněné, resp. za odůvodněné zcela nesprávně.**

Odůvodnění souhlasného stanoviska stojí pouze na tom, že v územně plánovací dokumentaci jsou hranice chráněného ložiskového území Petrovice nad Úhlavou vyznačeny. Tím ovšem naprosto nelze odůvodnit soulad stanovení dobývacího prostoru s Územním plánem města Janovice nad Úhlavou.

Podle názoru odvolatelů opírajícího se o přiloženou územní studii, měl orgán územního plánování vyjít z dokumentace „*Vyhodnocení dopadů a střetů předpokládané těžby*“, která byla nedílnou a projednávanou součástí konceptu ÚPN-O Janovice nad Úhlavou, v níž je formulován závěr: „*Podle všech provedených průzkumů a zjištění se nepochybně jedná o kontroverzní záměr, jehož zamítnutí při úzce profesním pohledu zcela jistě nachází oprávněnou legislativní oporu. Otázkou však nadále zůstane existence chráněného ložiskového území a jistota stejného pohledu na tuto problematiku i do budoucna. Stanovení jednoznačných podmínek pro těžbu - např. ponechání jasně definovaných ploch bez jakéhokoli zásahu (tzn. odpis zásob), oplocení celého areálu po dobu těžby k zabránění vzniku černých skládek, monitoring vodních toků apod. by mohl být nabídkou oboustranně přijatelného kompromisu, který lze navíc následně snadno kontrolovat.*

Závěrem je však nutno poznamenat, že autor územního plánu po podrobném vyhodnocení všech argumentů a detailním průzkumu lokality se přiklání k názoru zachování jedinečného přírodního prostředí bez jakékoli ekonomické aktivity v tomto prostoru.“

Shrňme, že územní plán Města Janovice nad Úhlavou s těžbou štěrkopísku v předmětné lokalitě nepočítá, a naopak výslovně zmiňuje možnost odpisu zásob štěrkopísku. Vyjádření orgánu

územního plánování je tedy v přímém rozporu s podkladem, o nějž se údajně opírá.

14. Protiprávnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí MŽP o předchozím souhlasu k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou

Jedním z podkladů rozhodnutí obsaženým ve spisu obvodnímu báňského úřadu je i rozhodnutí Ministerstva životního prostředí č. j. 14796/ENV/17, 236/520/17, ze dne 11. 4. 2017, kterým Ministerstvo životního prostředí ve smyslu § 24 odst. 2 zákona č. 44/1988 Sb. udělilo společnosti Klatovské šterkopisky, s.r.o. předchozí souhlas k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou pro dobývání výhradního ložiska šterkopísku Petrovice nad Úhlavou, číslo ložiska B 3 016 000, v kraji Plzeňském (CZ032), okrese Klatovy (CZ0322), k. ú. Bystřice nad Úhlavou (617083), Petrovice nad Úhlavou (617091) a Starý Láz (617105).

Toto rozhodnutí vydané v řízení, do něhož nebyla města Janovice nad Úhlavou ani Nýrsko přibrána jako účastníci, se ani v jedné ze svých podmínek nezabývá podmínkami ochrany životního prostředí. Jeho odůvodnění je velmi stručné – nejprve konstatuje, kdo a kdy podal žádost o předchozí souhlas, následně odkazuje na projednání této žádosti s Ministerstvem průmyslu a obchodu a na to, že v minulosti již byl jeden předchozí souhlas vydán (v roce 2014). Dále citujeme: „*Vzhledem k tomu, že nově předložená žádost o udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou neobsahuje žádné nové skutečnosti oproti předchozím a jde prakticky o rozhodnutí s jinou dobou platnosti při zachování původních údajů o ložisku, rozhodlo ministerstvo na základě podkladů k předchozí žádosti.*“ **Tyto podklady k předchozí žádosti však rozhodnutí o předchozím souhlasu ze dne 11. 4. 2017 nikterak nespecifikuje.** Následují pak již jen údaje o úhradě za geologické práce hrazené z prostředků státního rozpočtu, a sdělení, že rozhodnutí Ministerstva je rozhodnutím toliko předběžné povahy, které je podmínkou dalšího postupu ve věci samé, a proto nezakládá žádná oprávnění žadateli ve vztahu k dobývání ložiska a netýká se též práv budoucích účastníků správního řízení vedeného ve věci stanovení dobývacího prostoru. **Je zřejmé, že takto pojaté odůvodnění rozhodnutí neodpovídá požadavkům § 68 odst. 3 správního řádu, podle kterého se v odůvodnění uvedenou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právního předpisu, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.**

Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona č. 541/1991 Sb. (Česká národní rada, VI. volební období, 1991, tisk č. 418) k účelu předchozího souhlasu uvádí: „*Účelem předchozího souhlasu je především přezkoumání záměru podnikatele z hlediska zabezpečení národního hospodářství nerostnými surovinami včetně možnosti dovozu a vývozu těchto surovin*“. Jak uvádí Ondřej Vícha ve svém komentáři k hornímu zákonu, který byl publikován v právním systému ASPI, „*při rozhodování o žádosti o předchozí souhlas nedisponuje Ministerstvo životního prostředí tzv. volným uvážením bez zákonem daných kritérií. Ministerstvo životního prostředí je povinno přezkoumat žádost z hledisek vyplývajících z komentovaného ustanovení. Těmito hledisky je soulad záměru žadatele týkajícího se stanovení nového dobývacího prostoru a budoucí těžby vyhrazených nerostů se surovinovou politikou České republiky a s návratností prostředků vynaložených ze státního rozpočtu na vyhledávání a průzkum výhradních ložisek. Ministerstvo životního prostředí posuzuje žádost o předchozí souhlas z hlediska souladu záměru organizace se surovinovou politikou České republiky, včetně v ní stanovených cílů, které zahrnují ochranu životního prostředí a trvale udržitelný rozvoj. Pokud dospěje k závěru, že záměr není v souladu se surovinovou politikou a souladu není možné dosáhnout ani uložením podmínek, žádost zamítne (NSS*

33/2013-28).“

Účelem předchozího souhlasu MŽP se poměrně obsírně zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 33/2013-28, v němž uvedl mj. následující: „Při povolovacím řízení musí těžba prokázat, že ekonomický potenciál prozkoumaného ložiska nerostů, ke kterému žádá o udělení práva dobývat, je dostatečný a garantuje potřebné prostředky zejména pro eliminaci nepříznivých vlivů na životní prostředí, pro následnou revitalizaci krajiny, a při zahrnutí všech externalit i zisk těžební společnosti. (...) Ve státech EU je klíčem k objektivnímu rozhodování o využití nerostného surovinového potenciálu v území obdoba v ČR zpracovávaných územních plánů velkých územních celků. Plánovitě využívání nerostného surovinového potenciálu v území lze zkvalitnit vzájemnou spoluprací zainteresovaných složek státního aparátu. Podstatou surovinové politiky v regionech nebude přímé omezování surovinového trhu stanovením fyzických limitů dobývání, ale využití územního plánu pro plánování těžeb v území stanovením prostorových limitů i časových horizontů pro dobývání nerostné suroviny. Prakticky to znamená, že pro budoucí časově vymezené období se např. z deseti známých ložisek otevrou a využijí pouze dvě. K povolení těžby na dalším ložisku nebo v další části ložiska tak dochází až v době ukončování dobývání a sanačních a rekultivačních prací na území původní těžby. Tím se výrazně snižuje celková okamžitá zátěž území a tlak na zahájení otírky mnoha různých ložisek v některých územích s koncentrovanou těžbou. Dalším cílem je řešení problematiky využívání nerostných surovin ve velkoplošných zvláště chráněných územích přírody, zde dokument výslovně uvádí: Řešení tohoto úkolu spočívá zejména v analýze střetů, přehodnocení prognóz a rebilanci zásob (odpisy zásob, změny dobývacích prostorů), vytýčení nepřekročitelných linií těžby a zachování významných částí soliterních dominant. Těžbu je žádoucí směřovat do lokalit s menší krajinnou expozicí, mimo soliterní krajinné dominanty a území chráněná zvláštním zákonným režimem, zejména území s výskytem významných vodních a léčebných zdrojů, a přepracovat plány sanací a rekultivací se zaměřením na funkční začlenění umělého reliéfu do krajiny. Zajistit průběžnou sanaci opouštěných částí ložisek např. jako podmínku pokračování těžby a u starých zátěží provázat povolovanou činnost těžaře se sanacemi a rekultivacemi těchto území.“

I z důvodu, že v letošním roce byla přijata nová surovinová politika, přesněji „Surovinová politika České republiky v oblasti nerostných surovin a jejich zdrojů“, nemůže naprosto obstát výše citovaná formulace „Vzhledem k tomu, že nově předložená žádost o udělení předchozího souhlasu k podání návrhu na stanovení dobývacího prostoru Bystřice nad Úhlavou neobsahuje žádné nové skutečnosti oproti předchozím a jde prakticky o rozhodnutí s jinou dobou platnosti při zachování původních údajů o ložisku, rozhodlo ministerstvo na základě podkladů k předchozí žádosti.“ Touto novou skutečností je minimálně ona nová surovinová politika ČR.

15. Nemožnost povolení stanovení dobývacího prostoru z důvodu neodpovídajícího dopravního napojení dobývacího prostoru

Podmínkou rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru je vyřešení připojení těžebny na pozemní komunikaci, o kterém musí rozhodnout věcně a místně příslušný silniční správní úřad. S ohledem na to, že Město Janovice nad Úhlavou by bylo coby vlastník místní komunikace, na kterou má být těžebna napojena, účastníkem řízení, a přitom toto město je rozhodnuto nedat souhlas k tomuto napojení, není možno těžebnu na síť pozemních komunikací připojit. Jak je totiž uvedeno např. v rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka Liberec ze dne 19. března 2009, č. j. 9 Ca 94/2008-31, „při nesouhlasném stanovisku vlastníka dotčené pozemní komunikace vydaném na základě § 10 odst. 4

písm. b) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, nelze žádosti o povolení připojení sousední nemovitosti k místní komunikaci vyhovět. “ **Město Janovice nad Úhlavou přitom není možno k vydání tohoto souhlasu vlastníka jakkoliv donutit.** Jak totiž zcela správně uvedl Okresní soud v Kolíně v rozsudku č. j. 14 C 71/20111-87 ze dne 27. 6. 2012: „Na souhlasné stanovisko vlastníka místní komunikace (obce) není právní nárok a nejedná se v tomto případě o výkon veřejné moci. “

Nad rámec výše uvedeného si pro úplnost dovoluujeme poukázat na skutečnost, že dne 28. 11. 2016 byla Městským úřadem Klatovy vydána pod č. j. OD/9018-2/16/Ba veřejná vyhláška – opatření obecné povahy; stanovení místní úpravy provozu na místních komunikacích. Tímto opatřením obecné povahy byla stanovena místní úprava provozu na veřejně přístupné účelové komunikaci na pozemku parc. č. 1229/2 a 1229/4 v k. ú. Petrovice nad Úhlavou, pozemku parc. č. 725 a 726 v k. ú. Starý Láz a na pozemku parc. č. 889 v k. ú. Bystřice nad Úhlavou spočívající v omezení vjezdu vozidel nad 3,5 tuny. Tato úprava spočívá ve stanovení místní úpravy provozu na uvedené komunikaci a pozemcích tak, že bude osazena svislými stálými dopravními značkami B13 (Zákaz vjezdu vozidel, jejichž okamžitá hmotnost přesahuje 3,5 t) a dodatkovou tabulkou E13 s textem „Jen s povolením Městského úřadu Nýrsko a Janovice nad Úhlavou“. V odůvodnění je uvedeno, že předmětná účelová komunikace, resp. její těleso, nesplňuje dostatečné dopravní ani stavebně technické parametry šířkového uspořádání pro nákladní dopravu. **Z tohoto opatření obecné povahy, které bylo přiloženo k námitkám podaným odvolateli, tedy jasně vyplývá, že dobývací prostor nemůže být stanoven, neboť nemá příslušné dopravní napojení.**

V.

Nevyhodnocení důkazů předložených odvolateli

Odvolatelé zaslali 12. 10. 2017 OBÚ protokol o měření č. 92/2017, zakázka č. MA 152 – 09 – 17 ze dne 29. 9. 2017 a Hodnocení protokolu o měření č. 92/2017 stejného čísla a data. Tyto odborné podklady zpracovala společnost Monhart Akustik s.r.o. – zkušební laboratoř František Monhart (viz přílohy č. 1 a 2 tohoto doplnění námitek). Uvedené měření se uskutečnilo v chráněném prostoru staveb budoucích rodinných domků na parcelách číslo 277/32 a 277/27 v blízkosti silnice II/191, po které má být přepravován štěrkopísek z dobývacího prostoru, o jehož stanovení probíhá předmětné správní řízení. K tomuto důkazu se OBÚ nijak nevyjádřil, ani jej nezahrnul mezi podklady rozhodnutí. Tím dle názoru odvolatelů porušil zásadu materiální pravdy.

Kromě výše uvedeného návrhu se OBÚ nevypořádal ani s těmito dalšími důkazními listinami předloženými odvolateli jako přílohy k jejich písemným námitkám předloženým OBÚ v průběhu ústního jednání:

- územní studie vyhodnocení dopadů těžby štěrkopísků v k. ú. Bystřice nad Úhlavou s návrhem kompenzačních opatření (Praha, březen 2016, studio KAPA, Ing. arch. Petr Vávra) (příloha č. 1),
- veřejná vyhláška – opatření obecné povahy; stanovení místní úpravy provozu na místních komunikacích vydané dne 28. 11. 2016 Městským úřadem Klatovy (č. j. OD/9018-2/16/Ba) (příloha č. 2),
- zápis č. 4/2007 z pracovní rady odborných pracovníků MŽP a ČIŽP k problematice správní činnosti v oblasti ochrany přírody a krajiny konané dne 20. 6. 2007 (příloha č. 3).

VI.

Závěrečný návrh

Se shora uvedených důvodů navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil tomuto správnímu orgánu k novému rozhodnutí.

**Město Janovice nad Úhlavou
Město Nýrsko**